

गुस्सेको काठूमै कीजिये

غصے کو قابو میں کیجئے

प्रकाशक

सुखीनी इतबारना-॥

सुखीनी इतबारना (॥ इतबारना ॥)

फोन ३८५२१०

ગુસ્સેકો કાબૂમેં કીજીયે

غصے کو قابو میں کیجئے

❧ મુઅલ્લિક ❧

જસ્ટિસ મૌલાના મુહમ્મદ તકી ઉસમાની
મદ્રાસલુદ્દુલ્હ

* લિપ્યાંતર *

(મૌલવી) સુલેમાન મજાદરી

પ્રકાશક

નુરાની કુતુબખાના

મુ.પો. છાપી, જિ. બનાસકાંઠા

પીન - ૩૮૫૨૧૦

સર્વ હક સ્વાધીન છે.

ફેહરિસ્ત

મઝમૂન

સફા

- * ગુનાહોકે દો મુહર્રિક “ગુસ્સા ઔર શહવત” . . . ૬
- * નફસકી ઈસ્લાહકે લિયે પેહલા કદમ ૭
- * “ગુસ્સા” એક ફિતરી ચીઝ હૈ ૭
- * ગુસ્સાકે નતીજેમાં હોનેવાલે ગુનાહ ૮
- * “બુઝ” ગુસ્સાસે પૈદા હોતા હૈ ૯
- * “હસદ” ગુસ્સાસે પૈદા હોતા હૈ ૯
- * ગુસ્સાકે નતીજેમાં હુકૂલ ઈબાદ ઝાએઝ હોતે હૈ . . . ૧૦
- * ગુસ્સા ન કરને પર બળા બદલા ૧૨
- * શાહ અબ્દુલ કુદૂસ ગંગોહી (રહ.) કે બેટેકા
મુજાહિદા ૧૩
- * તકબ્બુરકા ઈલાજ ૧૫
- * દૂસરા ઈમ્તિહાન ૧૬
- * તીસરા ઈમ્તિહાન ૧૬
- * ચોથા ઈમ્તિહાન ૧૬
- * બળી આઝમાઈશ ઔર અતાઅ દૌલતે બાતિની . . . ૧૭
- * ગુસ્સા દબાએ, ફરિશતોસે આગે બળહ જાએ . . . ૧૮
- * ઈમામ અબૂ હનીફા (રહ.) કા એક વાકિઆ . . . ૧૯
- * ચાલીસ સાલ તક ઈશાકે વુઝૂસે ફજરકી નમાઝ . . . ૨૦

મઝમૂન

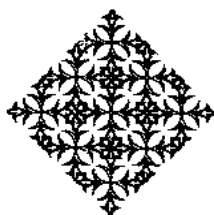
સફા

- ❖ ઈમામ અબૂ હનીફા (રહ.) કા એક ઔર અજીબ વાકિઆ ૨૧
- ❖ અબ સબરકા પયમાના લબરેઝ હો જાતા ૨૨
- ❖ અપને વક્તકા હલીમ ઈન્સાન ૨૩
- ❖ “હિલ્મ” ઝીનત બખ્શતા હૈ ૨૪
- ❖ ગુસ્સાસે બચનેકી તદબીરે ૨૪
- ❖ ગુસ્સાકે વક્ત “અઝિઝુબિલ્લાહ” પઞહો ૨૫
- ❖ ગુસ્સાકે વક્ત બૈઠ જાઓ યા લેટ જાઓ ૨૬
- ❖ ગુસ્સાકે વક્ત અલ્લાહકી કુદરતકો સોચે ૨૭
- ❖ અલ્લાહ તઆલાકા હિલ્મ ૨૭
- ❖ હઝરત અબૂબક્ર સિદ્દીક (રદિ.) કા ગુલામકો ડાંટના ૨૮
- ❖ ગુરૂમેં ગુસ્સાકો બિલકુલ દબા દો ૨૮
- ❖ ગુસ્સામેં એ’તિદાવ ૨૯
- ❖ અલ્લાહવાલોકે મુખ્તલિફ મિઝાજી રંગ ૩૦
- ❖ ગુસ્સાકે વક્ત મત ડાંટો ૩૦
- ❖ હઝરત થાનવી (રહ.) કા વાકિઆ ૩૨
- ❖ ડાંટ-ડપટકે વક્ત ડસકી રિઆયત કરે ૩૩
- ❖ ગુસ્સાકી જાઈઝ જગહ ૩૪
- ❖ કામિલ ઈમાનકી ચાર અલામતે ૩૪
- ❖ પેહલી અલામત ૩૫

મઝમૂન

સફા

- ❁ દૂસરી અલામત ૩૫
- ❁ ત્રીસરી ઔર ચોથી અલામત ૩૬
- ❁ ઝાતસે નફરત ન કરે ૩૭
- ❁ હુઝૂર (સ.અ.વ.) કા તર્જો અમલ ૩૭
- ❁ ખ્વાજા નિઝામુદ્દીન ઔલિયા (રહ.) કા એક
વાકિઆ ૩૮
- ❁ ગુસ્સા અલ્લાહકે લિયે હો ૪૦
- ❁ હઝરત અલી (રદિ.) કા વાકિઆ ૪૦
- ❁ હઝરત ફારૂકે આઝમ (રદિ.) કા વાકિઆ ૪૨
- ❁ બનાવટી ગુસ્સા કરકે ડાંટ લે ૪૪
- ❁ છોટો પર ઝિયાદતીકા નતીજા ૪૫
- ❁ ખુલાસા ૪૬
- ❁ ગુસ્સાકા ગલત ઈસ્તેમાલ ૪૬
- ❁ અલ્લામા શબ્બીર અહમદ ઉસમાની (રહ.) કા
એક જુમ્લા ૪૭
- ❁ તુમ ખુદાઈ ફોજદાર નહીં હો ૪૮

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

गुस्सेको काबूमें कीजिये

अल्लहु विल्लाहि नह्महु व नस्तर्हु व नस्तर्किरहु व नुअमिनु बिही व नतवक्कलु अलैहि व नउरुबिल्लाहि मिन् शुररि अन्हुसिना व मिन् सैयिआति अम्मालिना, मय्यहुदिहिल्लाहु इला मुदिल्ल लहु व मय्यहुदिल्लु इला हादिय लहु व नशहु अल्ला ईलाह ईल्लल्लाहु वहुदु ला शरीक लहु व नशहु अन्न सय्यिहना व मौलाना मुहम्मदन् अब्दुहु व रसूलु सल्लल्लाहु तआला अलैहि व अला आविही व अस्हाबिही व भारिक व सल्लिम तस्लीमन् कसीरन कसीरा. अम्मा भाह!

हजरत अबू हुरैरह (रदि.) इरमाते हैं के ओक शप्स हुजुरे अकहस (स.अ.व.) की बिदमतमें हाजिर हुवा और अर्ज किया के या रसूलल्लाह (स.अ.व.)! मुझे कोई नसीहत इरमाईये और जियादा लम्बी नसीहत न इरमाईये. गोया के नसीहतकी भी दरज्वास्त की और साथमें ये शर्त लगा दी के वो नसीहत मुप्तसर हो. लम्बी यौणी न हो. और हुजुरे अकहस (स.अ.व.) ने उसकी ईस शर्त पर नागवारीका ईजहार नहीं इरमाया के नसीहत भी करवाना चाहते हो और साथमें ये कैद भी लगा रहे हो के मुप्तसर कीजिये. ईसी वजहसे ईस हदीसकी शरह करते हुअे मुहम्मदीनने इरमाया के जे शप्स नसीहतका तलबगार हो, वो अगर ये कहे के मुझे मुप्तसरसी नसीहत कर दीजिये तो उसमें कोई अदबके जिलाफ़ नात नहीं. क्यूंके हो सकता है के वो आदमी जल्दीमें हो और उसने आपसे नसीहत करनेकी इरमाईश की. अब

अगर आपने उसके सामने लंबी तकरीर शुरू कर दी तो वो बेयारा नसीहत की इरमाईश करके किस ખતાमें पकड़ा गया. छावांके वो जल्दीमें था. उसके पास जियादा वक्त नहीं था. मालूम हुवा के ये कोई अदभुते भिलाइ बात नहीं, युनांये हुजुरे अकदस (स.अ.व.) ने उसको ये मुत्तसर नसीहत इरमाई के, “गुस्सा मत करे”

अगर आदमी ईस मुत्तसर नसीहत पर अमल करे तो शायद सेकड़ों, बल्के हजारों गुनाहोंसे उसकी डिफाजत हो जाये.

गुनाहोंके दो मुहरिक, गुस्सा और शहवत

ईस विये के दुनियामें जितने गुनाह होते हैं, याहे वो हुक्कुल्लाहसे मुतअल्लिक हों या हुक्कुल ईबादसे मुतअल्लिक हों. अगर ईन्सान गौर करे तो ये नजर आयेगा के उन तमाम गुनाहोंके पीछे दो जजबे काम करते हैं. ओक गुस्सा, दूसरे शहवत, शहवत अरबी ज़बानका लफ़्ज़ है जिसके असल माअना हैं “ज्वालिशे नफ़्स” मसलन हिव किसी चीज़के जानेको ग्राह रहा है. ये जानेकी शहवत है, या किसी नाज्जईज कामके ज़रीआ ईन्सान अपनी नफ़्सानी ज्वालिशात पूरी करना ग्राह रहा है. ये भी शहवत है. ईन्सान योरी क्यूं करता है? ईस विये के उसको ये ज्वालिश है के माल जियादा मिल जाये. डाक़ा ईस विये प्रवता है के मुझे जियादा माल ओक दम मिल जाये. भद निगाही भी ईन्सान ईस विये करता है के उसकी नफ़्सानी ज्वालिश उसको ईस काम पर आमादा करती है. बिछाज़ा बछेतसे गुनाह तो शहवतसे पैदा होते हैं. और बछेतसे गुनाह गुस्सासे पैदा होते हैं. युनांये अभी उसकी तइसील अर्ज़ करुंगा, उससे अंदाज़ा हो जायेगा के ये गुस्सा कितने बेशुमार गुनाहोंको जनम देता है. बिछाज़ा जब ये

ફરમા દિયા કે “ગુસ્સા મત કરો” અગર આદમી ઈસ નસીહત પર અમલ કર લે તો ઉસકે નતીજેમેં આધે ગુનાહ ખતમ હો જાએગે.

નફસકી ઈસ્લાહકે લિયે પેહલા કદમ

હકીમુલ ઉમ્મત હઝરત થાનવી (રહ.) ફરમાતે હૈં કે ઈસ હદીસકા મઝમૂન યાની ગુસ્સા ઝબ્ત કરના સુલૂક ઔર તરીકતકા એક બહોત બધા બાબ હૈ. જો આદમી અલ્લાહકે રાસ્તે પર ચલના ચાહતા હો ઔર અપની ઈસ્લાહ કરના ચાહતા હો. ઉસકે લિયે પેહલા કદમ યે હૈ કે વો અપને ગુસ્સાકો કાબૂ મેં કરનેકી ફિકર કરે.

“ગુસ્સા” એક ફિતરી ચીઝ હૈ

યૂં તો અલ્લાહ તઆલાને “ગુસ્સા” ઈન્સાનકી ફિતરતમેં રખ્યા હૈ. કોઈ ઈન્સાન એસા નહીં હૈ જિસકે અંદર ગુસ્સેકા માદા ન હો. ઔર અલ્લાહ તઆલાને હિકમતકે તહત હી યે માદા ઈન્સાનકે અંદર રખ્યા હૈ. યેહી માદા હૈ કે અગર ઈન્સાન ઉસ પર કંટ્રોલ કર લે ઔર ઉસકો કાબૂ મેં કર લે તો ફિર યેહી માદા ઈન્સાનકો બેશુમાર બલાઓસે મેહફૂઝ રખનેકા એક ઝરીઆ હૈ. અગર ઈન્સાનકે અંદર યે માદા ન હો તો ફિર અગર કોઈ દુશ્મન હમ્લા કર દેગા તો ઉસકો ગુસ્સા ભી નહીં આએગા, યા કોઈ દરિંદા ઉસ પર હમ્લા કર દેગા તો ઉસકો ગુસ્સા હી નહીં આએગા ઔર અપના બચાવ ભી નહીં કર સકેગા. લિહાઝા અપને જાઈઝ બચાવકે લિયે ગુસ્સેકા ઈસ્તેમાલ કરના જાઈઝ હૈ, શરીઅતને ઉસ પર કોઈ પાબંદી નહીં લગાઈ. ઈસ લિયે કે ગુસ્સા રખ્યા હી ઈસ લિયે હૈ કે ઈન્સાન અપની જાનકા, અપને

માલકા બચાવ કર સકે. અપને બીવી બચ્ચોંકી તરફસે બચાવ કર સકે. અપને રિશ્તેદારોંકા બચાવ કર સકે. યે ગુસ્સેકી જાઈઝ જગહ હૈ.

ગુસ્સાકે નતીજેમાં હોનેવાલે ગુનાહ

લેકિન અગર યેહી ગુસ્સા કાબૂમાં ન હો તો ઉસકે નતીજેમાં જો ગુનાહ પૈદા હોતે હૈં વો બેશુમાર હૈં, યુનાંચે ગુસ્સા હીસે “તકબ્બુર” પૈદા હોતા હૈ. ગુસ્સાસે “હસદ” પૈદા હોતા હૈ. ગુસ્સાસે “બુઝ” પૈદા હોતા હૈ. ગુસ્સાસે “અદાવત” પૈદા હોતી હૈ ઓર ઈનકે અલાવા ન જાને કિતની ખરાબિયાં હૈં જો ઈસ ગુસ્સાસે પૈદા હોતી હૈં. જબ કે યે ગુસ્સા કાબૂમાં ન હો ઓર ઈન્સાનકે કંટ્રોલમાં ન હો. મસલન અગર ગુસ્સા કાબૂમાં નહીં થા ઓર વો ગુસ્સા કિસી ઈન્સાન પર આ ગયા. અબ અગર જિસ શખ્સ પર ગુસ્સા આયા હૈ વો કાબૂમાં હૈ, મસલન વો માતહત હૈ તો ઉસ ગુસ્સાકે નતીજેમાં ઉસકો તકલીફ પહોંચાએગા, યા ઉસકો મારેગા, યા ઉસકો ડાંટેગા. ઉસકો ગાલી દેગા, ઉસકો બુરા ભલા કહેગા, ઉસકા દિલ દુખાએગા, ઓર યે સબ કામ ગુનાહ હૈં જો ગુસ્સાકે નતીજેમાં ઉસસે સરઝદ હોંગે. ઈસ લિયે કે દૂસરેકો નાહક મારના બહોત બળા ગુનાહ હૈ. ઈસી તરહ અગર ગુસ્સાકે નતીજેમાં ગાલી દે દી તો હદીસમાં હુઝૂરે અકદસ (સ.અ.વ.) ને ઉસકે બારેમાં ફરમાયા :

મુસલમાનકો ગાલી દેના બદતરીન ફિસ્ક હૈ ઓર ઉસકા કતલ કરના ફુક હૈ. (બુખારી)

ઈસી તરહ અગર ગુસ્સાકે નતીજેમાં દૂસરેકો ગાલી ગલોચ કર દી, જિસસે દૂસરે ઈન્સાનકા દિલ ટૂટ ગયા તો યે ભી બહોત બળા ગુનાહ હૈ. યે સબ ગુનાહ ઉસ વકત હુએ જબ એસે શખ્સ પર ગુસ્સા આયા જો આપકા માતહત થા.

“બુગ્ગ” ગુસ્સાસે પૈદા હોતા હૈ

और अगर जैसे शप्स पर गुस्सा आ गया जो आपका मातहत नहीं है और वो आपके क़ाबूमें नहीं है तो गुस्साके नतीजेमें आप उसकी गीबत करेंगे. मसलन जिस पर गुस्सा आया वो बण्णा है और साहिबे ईक़तिदार है. उसके सामने उसको कुछ केहनेकी हिंमत नहीं होती, उबान नहीं भुलती, तो ये होगा के उसके सामने तो पामोश रहेंगे, लेकिन जब वो नज़रोंसे ओज़ल होगा तो उसकी बुराईयां बयान करना शुरू कर देंगे और उसकी गीबत करेंगे. अब ये गीबत उसी गुस्साके नतीजेमें हो रही है. और बाज़ औकात ये होता है के ईन्सान दूसरेकी कितनी भी गीबत कर ले, मगर उसका गुस्सा ठंडा नहीं होता, बल्के गुस्साके नतीजेमें दिल-ये यादता है के उसका येहरा नोय लूं. उसको तकलीफ़ पड़ोयाउँ. मगर यूँके वो साहिबे ईक़तिदार और बण्णा है, ईस विये उस पर क़ाबू नहीं चलता. उसके नतीजेमें दिलके अंदर ओक घुटन पैदा होगी. उस घुटनका नाम “बुग़्ग” है. अब दिलमें हर वक़्त ये ज्वालिह होती है के अगर मौका मिल जाये तो किसी तरह उसको तकलीफ़ पड़ोयाउँ, और अगर भूढ़ बभूढ़ उसको तकलीफ़ पड़ोय जाये तो ખૂशी होती है के अक्खण हुवा के तकलीफ़ पड़ोय गई. ये “बुग़्ग” है जो ओक मुस्तक़िल गुनाह है जो उसी गुस्साके नतीजेमें पैदा हुवा.

“હસદ” ગુસ્સાસે પૈદા હોતા હૈ

और अगर जिस शप्स पर गुस्सा आ रहा है और उसको तकलीफ़ पड़ोयनेके बज्जाये राहत और ખૂशी હાસિલ હો गई. उसको

કહીંસે પૈસે ઝિયાદા મિલ ગએ, યા ઉસકો કોઈ બળા મરતબા મિલ ગયા તો અબ દિલમેં યે ખ્વાહિશ હો રહી હૈ કે યે મરતબા ઉસસે છિન જાએ. યે માલો દૌલત, યે રૂપિયા પૈસા કિસી તરહ ઉસકે પાસસે ઝાએઅ હો જાએ, ખતમ હો જાએ. ઉસકા નામ “હસદ” હૈ. યે “હસદ” ભી ઉસી ગુસ્સાકે નતીજેમેં પૈદા હો રહા હૈ. બહરહાલ, જિસ શખ્સ પર ગુસ્સા આ રહા હૈ, અગર ઉસ પર કાબૂ ચલ જાએ તો ભી બેશુમાર ગુનાહ ઉસકે ઝરીઆ સાદિર હો જાતે હૈ, ઔર અગર કાબૂ ન ચલે તો ભી બેશુમાર ગુનાહ ઉસકે ઝરીઆ સાદિર હોતે હૈ. યે સબ ગુનાહ ઉસ “ગુસ્સે” કે કાબૂમેં ન રેહનેકે નતીજેમેં પૈદા હો રહે હૈ. અગર ગુસ્સા કાબૂમેં હોતા તો ઈન્સાન ઉન સારે ગુનાહોંસે મેહફૂઝ રેહતા. ઈસી વજહસે હુઝૂરે અકદસ (સ.અ.વ.) ને ઈરશાદ ફરમાયા. લા તગ્ઝબ “ગુસ્સા ન કરો” યુનાંચે કુરઆને કરીમમેં અલ્લાહ તઆલાને નેક મુસલમાનોંકી તારીફ કરતે હુએ ઈરશાદ ફરમાયા, વલ્કાઝિમી-નલ્ગૈ-ઝ વલ્આફી-ન અનિન્નાસિ. (આલે ઈમરાન : ૧૩૪)

યાની નેક મુસલમાન વો હૈ જો ગુસ્સેકો પી જાતે હૈ ઔર લોગોંસે ગુસ્સેકો દરગુઝર કરતે હૈ. ઈસ લિયે કે ગુસ્સા પીનેકે નતીજેમેં યે સારે ગુનાહ સરઝદ નહીં હોંગે.

**ગુસ્સાકે નતીજેમેં હુકૂકુલ
ઈબાદ ઝાએઅ હોતે હૈ**

જૈસાકે મૈને અર્ઝ કિયા કે ગુનાહોંકે દો સરચશમે હોતે હૈ. એક ગુસ્સા, દૂસરે શહવત. લેકિન શહવતકે નતીજેમેં જો ગુનાહ સરઝદ

छोते हैं वो भी अगर ये बने संगीन हैं, लेकिन वो गुनाह ऐसे छोते हैं के जिस वक्त भी अल्लाह तआला तौबा की तौफीक दे दें तो तौबा के नतीजे में ईन्शाअल्लाह वो गुनाह मआफ़ कर दिये जाते हैं और उसकी तौबा कबूल कर ली जाती है और उसके आमावनामे से वो गुनाह मिटा दिया जाता है, लेकिन गुस्सा के नतीजे में जो गुनाह सरअद छोते हैं. उनका ज़ियादा तर तअल्लुक हुक्कुल ईबाद से है. मसलन गुस्सा के नतीजे में किसीको मारा, या किसीको डांटा, या किसीका हिल दुबाया या किसीको बुरा बला कहा. इन सबका तअल्लुक हुक्कुल ईबाद से है. ईसी तरह गुस्सा के नतीजे में अगर किसीकी गीबत कर ली, या किसीसे जुग़ रब्बा, या किसीसे हसद पैदा हो गया. ये सब हुक्कुल ईबाद में एक तल्की है. बिछाऊ गुस्सा के नतीजे में जितने गुनाह छोते हैं उन सबका तअल्लुक हुक्कुल ईबाद से है, और हुक्कुल ईबाद को आमेअ करना ईतना संगीन है के, अगर बाद में ईन्सान उनसे बाज़ भी आ जाये और तौबा कर ले तब भी उसकी तौबा कामिल नहीं होगी. जब तक के जिस बंदेका एक आमेअ किया है वो मआफ़ न करे उस वक्त तक वो गुनाह मआफ़ नहीं होगा. अल्लाह तआला फ़रमाते हैं के तौबा करने से मैं अपना एक तो मआफ़ कर दूंगा, लेकिन मेरे बंदों के जो हुक्क तुमने पामाल किये हैं वो उस वक्त तक मआफ़ नहीं कदूंगा जब तक उन बंदों से मआफ़ नहीं करवा लोगे. अब तुम किस किससे मआफ़ कराते इरोगे? ईस लिये हुक्कुल ईबाद में कोताही बहोत संगीन है. ईस लिये हुज़ूरे अकदस (स.अ.व.) ने ये मुफ़्तसर और ज़ामेअ नसीहत फ़रमाई के गुस्सा मत करो.

जब ईन्सान अपने गुस्सा पर कंट्रोल हासिल कर लेता है और उसको काबू में कर लेता है तो अल्लाह ज़ल्ल शानुल्लू फ़रमाते हैं

के जब मेरे बंदे ने गुस्सा को कंट्रोल में कर लिया तो अब मैं भी उसके साथ गुस्से का मआमला नहीं करूंगा।

गुस्सा न करने पर बना बदला

एक छटीस शरीफ़ का मझूम ये है के क्रियामत के रोज़ हिसाब कितान के लिये अल्लाह जल्ल शानुल्ले सामने एक शप्स को लाया जाओगा, अल्लाह तआला इरिश्ती से सवाल करेंगे के बताओ उसके नाम के आमाव में क्या क्या नेकियां हैं? हालांकि अल्लाह तआला सब कुछ जानते हैं। लेकिन बाज़ औकात दूसरे लोगों पर आहिर करने के लिये सवाल भी करते हैं। युनांये पूछेंगे के उसके आमाव नाम में क्या नेकियां हैं? जवाब में इरिश्ते बताओगे के या अल्लाह! उसके नाम के आमाव में बलोट जियादा नेकियां तो नहीं हैं। उसने न तो बलोट जियादा नकलें पण्डी हैं, और न ही उसने बलोट जियादा धिबादतें की हैं। लेकिन उसके नाम के आमाव में एक भास नेकी ये है के जब कोई शप्स उसके साथ जुल्म करता था तो ये उसको मआफ़ कर देता था, और जब किसी शप्स के जिम्मे उसका कोई माली हक़ होता, और वो शप्स ये केहता के मेरे अंदर ईस वक्त अदा करने की ताकत नहीं है तो ये अपने नोकरों से केहता के उसके अंदर ताकत नहीं है ईस लिये उसको छोण दो। ईस तरह ये अपना हक़ छोण देता था। अल्लाह तआला ये सुनकर ईरशाद इरमाओगे के जब ये बंदा मेरे बंदों के साथ मआफ़ी का मआमला करता था, और उनके लिये अपना हक़ छोण देता था। आज मैं भी उसके साथ मआफ़ी का मआमला करूंगा, और उसको मआफ़ कर दूंगा। युनांये ईस जुन्याद पर अल्लाह तआला उस बंदे की मग़फ़िरत इरमा देंगे।

शाह अब्दुल कुदूस गंगोली (रह.) के बेटे का मुजाहिदा

येही वजह है कि हमारे बुजुर्गाने दीन के पास जब कोई शप्स अपनी ईस्लाह कराने के लिये जाता तो तौबा के बाद उसको सबक दे दिया जाता कि अपने गुस्से को बिल्कुल मतम कर दे. और उस गुस्से को मतम कराने के लिये बजे बजे मुजाहिदे कराये जाते थे. उमरत शेख अब्दुल कुदूस गंगोली (रह.) बजे दरजे के औलिया में से थे, और सारी दुनिया से लोग उनके पास अपनी ईस्लाह कराने के लिये आया करते थे. उनके साहबजादे ने उनकी जिंदगी में उनकी कोई कदर न की. ऐसा अकसर होता है कि जब तक अपना बजा जिंदा है तो दिलों में उसकी कोई कदर नहीं होती. जैसे ये महावरा है “घर की मुरघी दाल बराबर” बाप घर में मौजूद हैं. सारी दुनिया आकर उनसे झैज उठा रही है, लेकिन साहबजादे को कुछ परवाह ही नहीं. वो अपने खेल कूद में लगे हुए हैं. जब बाप का ईन्तिकाल हो गया तो अब आंख भुली और ये सोचा कि घर में कितनी बणी दौलत मौजूद थी. सारी दुनिया आकर झैज उठाती रही लेकिन मैंने वक्त आओअ कर दिया और उनसे कुछ भी हासिल न कर सका.

अब मालूमात कराई कि हमारे वालिद साहब के पास जो लोग आया करते थे और जिनहोंने वालिद साहब से अपनी ईस्लाह कराई. उनमें से कौन ऐसे हैं जिनहोंने वालिद साहब से जियादा झैज हासिल किया हो, ताकि कम अज कम अब मैं उनके पास जाकर झैज हासिल करूं. तहकीक करने पर पता चला कि ऐसे एक बुजुर्ग बल्ग में रहते

हैं। ये भूद गंगोह यू. पी. में रहते थे। युनायं बल्ब जानेका धरादा किया, और उनको जबर दी के मैं आपके पास आ रहा हूं। उन बुजुर्गोंको जब ये जबर पड़ोसी के मेरे शेजके साहजगदे तशरीफ ला रहे हैं तो उनहोंने अपने जादिमोके साथ शहरसे बाहिर निकलकर उनका धिस्तिकनाल किया, और बणे अमज्जो धिकरामके साथ घर लाये, उनके लिये शानदार जाने पकवाये, भूष दावत की। जब अक दो दिन धिसी तरल गुजर गये तो साहजगदेने अर्ज किया के हजरत! आप मुजसे बणी मुहब्बतसे पेश आये, और मेरी कदरदानी की, लेकिन मैं तो असलमें किसी और मकसदके लिये आया था, उनहोंने पूछा के क्या मकसद है? साहजगदेने कहा के हजरत! मैं तो धिस मकसदके लिये आया हूं के मेरे वालिद साहबसे जे दौलत आप लेकर आये हैं उसका कुछ हिस्स मैं ली आपसे छसिल कर लूं, क्यूंके उनकी जिंदगीमें नहीं ले सका था। उनहोंने इरमाया अय्यण आप धिस मकसदके लिये आये हैं तो अब ये जातिर तवाजोअ और मेहमानदारी सज बंद, ये अमज्जो धिकराम, ये दावतके शानदार जाने सज बंद, अब आप औसा करें के मस्जिदके पास अक हम्माम (गुसलजाना) है। उस हम्मामके पास आपका ठिकाना होगा, वहीं आपको सोना होगा और हम्मामकी आग जलाकर हर वक्त उसका पानी गरम किया करो, और उसके लिये कोडा क्बाड, लकड़ियां चुनकर लाकर उसमें जोंका करो। यूंके सरदियोंका मोसम था, नमाजियोंके पुजूंके लिये गरम पानीका धिन्तिजाम किया जता था, उन साहजगदेसे केह दिया के बस तुमहारा सिर्फ येही काम है। कोई वजीफा कोई तस्बीह वगैरह नहीं बताई। कहां तो वो अमज्जो धिकराम हो रहा था और कहां ये पिदमत सुपुई कर दी।

तकब्बुरका ईलाज

यूँके ये ईप्पवासके साथ अपनी ईस्वाहके लिये आये थे. ईस लिये केहनेके मुताबिक गये और उस काममें लग गये. अब एक लंबी मुद्दत तक उनके जिम्मे बस येही काम था के पांच वक्तकी नमाज़ पण्डो, और मस्जिदका हम्माम रोशन करो. बुजुर्ग जानते थे के ईन साहबजादोंमें जानदानी शराफत ली होती है. दिलोंमें तदारत होती है. मगर एक औब उनके अंदर ज़रूर होता है, वो है तकब्बुर और अपनी बग़ाई. उसका ईलाज करना मंज़ूर था, ईसी लिये ऐसा काम उनके सुपुर्द किया ताके उस बीमारीका ईलाज हो जाये. कुछ मुद्दतके बाद ये देखनेके लिये के शेरजादगीका भयाल और तसव्वुर उनके दिलमें है या भतम हो गया है. उसकी आजमाईशके लिये उन बुजुर्गने अपने घरकी भंगन ज़े घरका कोडा उठाकर ले जाती थी. उससे कहा के आज जब कोडा उठाकर जाओ तो हम्मामके पास ज़े साहब हम्मामकी आग रोशन करने पर लगे हुअे हैं, उनके करीबसे गुज़र जाना, वो ज़े कुछ तुमहें कहें वो आकर हमसे केहना, युनांये जब वो भंगन कोडा लेकर उन साहबजादेके पाससे गुज़री तो उनको बग़ा गुस्सा आया और कहा के ये तेरी मजाल के हमारे पाससे गुज़रे, न हुवा गंगोल, वरना तुझे बताता. अब उस भंगनने जाकर शेभको ईत्तिबाअ दे दी के ये जवाब दिया है. उन बुजुर्गने सोचा के अभी तो कय्यापन बाकी है. अभी कसर बाकी है. युनांये उसी हम्मामके जोंकने पर उनको मुक़र्रर रण्ना.

દ્વસરા ઈમ્તિહાન

જબ ફિર કુછ મુદ્દત ગુઝર ગઈ તો ફિર ભંગનસે કહા કે અબ કોડા ઉઠાકર લે જાઓ ઔર અબકે બિલ્કુલ ઉનકે કરીબસે ગુઝરો. યુનાંચે વો ભંગન ઔર ઝિયાદા કરીબસે ગુઝરી તો સાહબઝાદેને ઉસ ભંગનકો ગુસ્સેસે દેખા, લેકિન ઝબાનસે કુછ ન કહા, ઉસ ભંગનને જાકર શેખકો ઉસકી ઈત્તિલાઅ કર દી કે આજ યે વાકિઆ પેશ આયા. ઉનહોંને સોચા કે યે ઈલાજ કારગર સાબિત હુવા.

ત્રીસરા ઈમ્તિહાન

ફિર કુછ મુદ્દતકે બાદ શેખને ભંગનકો હુકમ દિયા કે અબકી મરતબા ઉનકે ઈતને કરીબસે ગુઝરો કે વો કોડા કબાડકા ટોકરા ઉનકો લગ ભી જાએ ઔર ઉસમેંસે કુછ કોડા ભી ઉનકે ઉપર ગિર જાએ. યુનાંચે જબ વો ભંગન ઉનકે કરીબસે ગુઝરી ઔર થોડા કોડા ભી ઉન પર ગિરા દિયા તો ઉનહોંને અબકી મરતબા નઝર ઉઠાકર ભી નહીં દેખા. ફિર ભંગનને જાકર શેખકો ઈત્તિલાઅ દે દી. શેખને ફરમાયા કે હાં ફાઈદા હો રહા હૈ.

ચોથા ઈમ્તિહાન

કુછ મુદ્દતકે બાદ ફિર શેખને ભંગનકો હુકમ દિયા કે અબકી મરતબા કોડેકા ટોકરા લેકર ઉનકે પાસસે ગુઝરો ઔર ઠોકર ખાકર ઉનકે પાસ ઈસ તરહ ગિર જાઓ કે સારા કોડા ઉનકે ઉપર ગિરે. ફિર જો વો કરેં વો મુઝે આકર બતાઓ. યુનાંચે વો ભંગન ગઈ

ઔર ઠોકર ખાકર ગિર ગઈ, જબ ઉનહોંને યે દેખા કે વો ભંગન ગિર ગઈ હૈ. અબ બજાએ ઉસકે ઉનકો અપની ફિકર હોતી બલ્કે ઉસ ભંગનકી ફિકર હુઈ ઔર ઉસસે પૂછા કે તુમહું કહીં ચોટ તો નહીં લગ ગઈ. અપની કુછ ફિકર નહીં હુઈ કે મેરે કપડે ગંદે હો ગએ. યુનાંયે ભંગનને જાકર શેખકો ઉસકી ઈતિલાઅ કર દી. ફરમાયા કે અબ કામિયાબીકી ઉમ્મીદ હૂઈ.

બળી આઝમાઈશ ઔર અતાઅ દૌલતે બાતિની

ઉસકે બાદ એક ઔર વાકિઆ પેશ આયા, વો યે કે શેખ શિકારકો બાહિર જાયા કરતે થે ઔર શિકારી કુત્તે ભી સાથ હોતે થે. ઉસમેં ભી ઉનહોંને કોઈ દીની મસ્લિહત ઔર હિકમત દેખી હોગી. ઔર શિકારી કુત્તોકે ઝરીઆ શિકાર કરના કોઈ નાજાઈઝ કામ તો નહીં થા બલ્કે જાઈઝ થા. યુનાંયે એક મરતબા જબ શિકારકે લિયે જાને લગે. ઉન સાહબઝાદેકો ભી સાથ લે લિયા ઔર શિકારી કુત્તેકી ઝંજીર ઉન સાહબઝાદેકે હાથમેં પકડા દી, વો શિકારી કુત્તે બળે લહીમ (મોટે) ઔર બળે તાકતવર, ઔર યે બેચારે નહીફ ઔર કમઝોર ઔર ફાકા મસ્ત થે. યુનાંયે જબ શિકારી કુત્તે શિકારકે પીછે ભાગે તો યે સાહબઝાદે કમઝોર હોનેકી વજહસે ઉન કુત્તોકે સાથ ન ભાગ સકે. યુનાંયે ગિર પળે. ચૂંકે શેખકી તરફસે હુકમ યે થા કે ઝંજીર મત ધોળના. ઈસ લિયે ઝંજીર નહીં છોળી. અબ વિસટતે હુએ લહૂલુહાન હો ગએ લેકિન શેખકા હુકમ બજા લાનેકે લિયે ઝંજીર નહીં છોળી.

ઈસ વાકિઆકે બાદ રાતકો શેખને ખ્યાબમેં અપને શેખ

હઝરત મૌલાના અબ્દુલ કુદ્દુસ ગંગોહી (રહ.) કો દેખા કે વો ફરમા રહે હૈં કે “મૈંને તો તુમસે ઈતની મશક્કત નહીં લી.” ક્યૂંકે ઔલાદકા ખયાલ તો બાપકો હી હોતા હૈ. યુનાંચે જબ સુબહ હુઈ તો ઉનકો બુલાકર સીનેસે લગાયા ઔર ફરમાયા કે જો દૌલત મૈં તુમહારે વાલિદસે લેકર આયા થા, તુમને વો દૌલત માંગી થી જો તુમહારી અમાનત થી, વો દૌલત મૈંને તુમહારે સુપુર્દ કર દી. ઔર ચૂંકે ઈસ તર્જે અમલકે બગૈર યે દૌલત નહીં મિલ સક્તી થી. ઈસ લિયે મૈંને યે તર્જે અમલ ઈજ્તિયાર કિયા.

ગુસ્સા દબાઓ, ફરિશતોંસે આગે બળહ જાઓ

બહરહાલ મૈં યે અર્જ કર રહા થા કે જબ યે સાહબઝાદે અપની ઈસ્લાહ કરાનેકે લિયે વહાં ગએ તો ન ઉનકો વઝીફે બતાએ, ન તસ્બીહાત પઘ્લનેકો બતાઈ, ન ઔર કુછ મામૂલાત બતાએ, બલ્કે પેહલા કામ ઐસા કરાયા જિસકે ઝરીઆ દિમાગસે તકબ્બુર નિકલે ઔર અલ્લાહકે બંદોંકે સાથ અચ્છા બરતાવ કરનેકા જઝબા પૈદા હો જાએ, ઔર યે ગુસ્સા જો તકબ્બુરકા સબબ ઔર ઉસકા નતીજા હોતા હૈ વો ખતમ હો જાએ. હઝરત થાનવી (રહ.) ફરમાતે હૈં કે સુલૂક વ તસવ્વુફકા બખા બાબ ઔર ઉસકા પેહલા કદમ યે હૈ કે ઈન્સાનકી તબીઅતસે ગુસ્સા નિકલ જાએ, ઔર ઉસ પર કાબૂ પાયા જાએ, ઔર જબ યે ગુસ્સા કાબૂમાં હો જાતા હૈ તો અલ્લાહ તઆલા ઈન્સાનકો ઐસે મકામ તક પહોંચાતે હૈં કે ફરિશ્તે ભી ઉસ પર રશક કરતે હૈં. ફરિશ્તોંકે અંદર ગુસ્સા તો મૌજૂદ હી નહીં, ફિર વો ઈબાદત કરતે હૈં ઔર ઉનસે કિસીકો તકલીફ નહીં પહોંચતી તો યે કોઈ કમાલકી બાત નહીં. અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હૈં કે મૈંને

उनको पैदा ही इस तरह किया है, लेकिन ईन्सान और आदमके भेटेकी पैदाईशके अंदर मैंने गुस्सा रब्बा है, और फिर ये ईन्सान मेरे डरकी वजहसे और मुझसे मुहब्बतके ખાતિર अपने गुस्सेको दबाता है तो ये ईब्ने आदम इरिशतोंसे भी आगे बण्ड जाता है. कैसे बण्ड जाता है, सुनिये.

ईमाम अबू हनीफ़ा (रह.) का एक वाकिआ

हजरत ईमाम अबू हनीफ़ा (रह.) जिनकी इंकल पर हम सब अमल करते हैं और सारी दुनियामें अल्लाह तआलाने उनका ईज़ ज़ारी इरमा दिया है. उन पर हसद करनेवाले बहोत थे. अल्लाह तआलाने उनको यूँके बहोत ठीया मकाम अता इरमाया था. शोहरत अता की थी, ईल्म दिया था, और आपको माननेवाले भी बहोत थे, इस लिये हसद करनेवाले भी बहोत थे. हसदके नतीजेमें लोग उनकी बुराईयां करते थे और बुरा भला भी केहते थे. एक दिन आप घर जानेके लिये निकले तो एक साहब आपके साथ लग गये और मुसलसल पूरे रास्ते गादियां देते रहे. आप जैसे हैं वैसे हैं. जब गलीका एक मोड़ आया तो आप रुक गये और उन साहबसे इरमाया के यूँके अब मोड़से मेरा रास्ता जुदा हो जाओगा. इस लिये के मेरे घरका मोड़ आ गया है. और आपका रास्ता जुदा हो जाओगा और मेरा रास्ता और हो जाओगा. कहीं आपके हिलमें हसरत न रहे जाओ. लिहाज़ मैं यहाँ पणा हो जाता हूँ और आपको जो गादियां देनी हों, या बुरा भला केहना हो. वो कह लो, फिर मैं अपने घरकी तरफ़ चला जाऊँगा. ये वाकिआ कितानामें दोब्बा दुवा मौजूद है.

ચાલીસ સાલ તક ઈશાકે વુઝૂસે ફજરકી નમાઝ

મૈને અપને શેખ હઝરત મૌલાના મસીહુલ્લાહ ખાન સાહબ (રહ.) સે સુના કે હઝરત ઈમામ અબૂ હનીફા (રહ.) કા મામૂલ યે થા કે ઈશાકે વુઝૂસે ફજરકી નમાઝ પઞહા કરતે થે. ઉસકા ભી અજબ કિસ્સા હૈ. શુરૂમાં એસા કરનેકા મામૂલ નહીં થા, બલ્કે આપકા મામૂલ યે થા કે અખીર રાતમાં તહજજુદકે લિયે ઉઠ જાતે થે. એક દિન રાસ્તેમાં જા રહે થે કે રાસ્તેમાં એક બુઘિયાકો યે કેહતે હુએ સુના કે યે વો શખ્સ હૈ જો ઈશાકે વુઝૂસે ફજરકી નમાઝ પઞહતા હૈ. બસ યે અલ્ફાઝ સુનકર ઈમામ સાહબકો ગૈરત આ ગઈ કે યે બુઘિયા તો મેરે બારેમાં યે ગુમાન રખતી હૈ કે મૈં ઈશાકે વુઝૂસે ફજરકી નમાઝ પઞહતા હું, હાલાંકે મૈં પઞહતા નહીં હૂં. ઉસકા મતલબ યે હૈ કે મેરી એસી બાતકી તારીફ કી જા રહી હૈ જો મેરે અંદર મૌજૂદ નહીં. ઉસી દિન યે ઈરાદા કર લિયા કે આઈન્દા સારી ઉમર ઈશાકે વુઝૂસે ફજરકી નમાઝ પઞહુંગા. યુનાંચે ઉસકે બાદ અપના યે મામૂલ બના લિયા કે સારી રાત ઈબાદત કરતે ઔર ઈશાકે વુઝૂસે ફજરકી નમાઝ પઞહતે થે.

ઔર એસા નહીં થા કે અબ સારી રાત ઈબાદત કી તો અબ સારા દિન સોએંગે, ક્યૂંકે ઈમામ સાહબકી તિજરત ભી થી. દર્સ વ તદરીસકા (પઞહાનેકા) મામૂલ ભી થા. લોગ આપકે પાસ આકર ઈલ્મ હાસિલ કિયા કરતે થે. લિહાઝા આપ સારી રાત ઈબાદત કરતે, ઔર ફજરકી નમાઝકે બાદ પઞહાને ઔર તિજરત વગૈરહકે કામ અંજામ દેતે. ઈસ તરહ ઝોહરકી નમાઝ તક ઉસમાં મશગૂલ રેહતે. ઝોહરકી નમાઝકે બાદ અસર તક સોનેકા મામૂલ થા.

ईमाम अबू हनीफ़ा (रह.) का अेक और अजब वाक़िया

अेक रोज़ ज़ोहरकी नमाज़के बाद घर तशरीफ़ ले गये. बालाबाने पर (उपरके छिस्सेमें) आपका घर था, जाकर आराम करनेके लिये बिस्तर पर लेट गये. छतनेमें किसीने दरवाज़े पर नीचे दस्तक दी. आप अंदाज़ा कीजिये, ज़ो शप्स सारी रातका ज़गा हुआ हो, और सारा दिन मसड़क रहा हो. उस वक़्त उसकी क्या कैफ़ियत होगी. अैसे वक़्त कोछ आ जाये तो छन्सानको कितना नागवार होता है के ये शप्स बे वक़्त आ गया, लेकिन छमाम साहब उठे, जीनेसे (सीडीसे) नीचे उतरे, दरवाज़ा ખોला तो देખा के अेक साहब ખणे हैं. छमाम साहबने उससे पूछा के कैसे आना हुआ? उसने कहा के अेक मस्खला मालूम करना है. देખिये अक्खल तो छमाम साहब जब मसाछल बतानेके लिये बैठे थे, वहां आकर तो मस्खला पूछा नहीं, अब बे वक़्त परेशान करनेके लिये यहां आ गये. लेकिन छमाम साहबने उसको कुछ नहीं कहा, बल्के इरमाया के अक्खल लाई, क्या मस्खला मालूम करना है? उसने कहा के मैं क्या बताऊं. जब मैं आ रहा था तो उस वक़्त मुझे याद था के क्या मस्खला मालूम करना है, लेकिन अब मैं भूल गया. याद नहीं रहा के क्या मस्खला पूछना था. छमाम साहबने इरमाया के अक्खल जब याद आ जाये तो इर पूछ लेना. आपने उसको बुरा बला नहीं कहा, न उसको डांटा उपटा, बल्के गामोशीसे वापस उपर चले गये. अल्मी जाकर बिस्तर पर चढ़ ली थे के दो बारा दरवाज़ा पर दस्तक हुई. आप इर उठकर नीचे तशरीफ़ लाये और दरवाज़ा ખोला तो देખा के वोही शप्स ખण्ड है.

આપને પૂછા ક્યા બાત હૈ? ઉસને કહા કે હઝરત! વો મસ્જલા મુઝે યાદ આ ગયા થા. આપને ફરમાયા પૂછ લો. ઉસને કહા કે અભી તો યાદ થા મગર જબ આપ આધી સીડી તક પહોંચે તો મૈં વો મસ્જલા ભૂલ ગયા. અગર એક આમ આદમી હોતા તો ઉસ વક્ત તક ઉસકે ગુસ્સાકા ક્યા આલમ હોતા, મગર ઈમામ સાહબ આપને નફસકો મિટા ચુકે થે. ઈમામ સાહબને ફરમાયા અચ્છા ભાઈ! જબ યાદ આ જાએ પૂછ લેના, યે કેહકર આપ વાપસ ચલે ગએ, ઔર જાકર બિસ્તર પર લેટ ગએ. અભી લેટે હી થે કે દો બારા ફિર દરવાઝે પર દસ્તક હુઈ. આપ ફિર નીચે તશરીફ લાએ. દરવાઝા ખોલા તો દેખા કે વોહી શખ્સ ખજા હૈ. ઉસ શખ્સને કહા કે હઝરત! વો મસ્જલા યાદ આ ગયા. ઈમામ સાહબને પૂછા કે ક્યા મસ્જલા હૈ? ઉસને કહા કે યે મસ્જલા માલૂમ કરના હૈ કે ઈન્સાનકી નજાસત (પાખાના) કા ઝાઈકા કડવા હોતા હૈ યા મીઠા હોતા હૈ? (અલ અયાઝુબિલ્લાહ. યે ભી કોઈ મસ્જલા હૈ).

અબ સબરકા પયમાના લબરેઝ હો જાતા

અગર કોઈ દૂસરા આદમી હોતા, ઔર વો અબ તક બરદાશત ભી કર રહા હોતા, તો અબ ઈસ સવાલકે બાદ તો ઉસકે બરદાશતકા પયમાના લબરેઝ હો જાતા. લેકિન ઈમામ સાહબને બહોત ઈત્મીનાનસે જવાબ દિયા કે અગર ઈન્સાનકી નજાસત તાઝા હો તો ઉસમેં કુછ મિઠાસ હોતી હૈ ઔર અગર સૂખ જાએ તો કડવાહટ પૈદા હો જાતી હૈ. ફિર વો શખ્સ કેહને લગા કે ક્યા આપને ચખકર દેખા હૈ? (અલ અયાઝુબિલ્લાહ) હઝરત ઈમામ અબૂ હનીફા (રહ.) ને ફરમાયા કે હર ચીઝકા ઈલ્મ ચખકર હાસિલ નહીં કિયા જાતા,

બલ્કે બાઝ ચીઝોંકા ઈલ્મ અકલસે હાસિલ કિયા જાતા હૈ, ઔર અકલસે યે માલૂમ હોતા હૈ કે તાઝા નજાસત પર મખ્ખી બૈઠતી હૈ ખુશ્ક પર નહીં બૈઠતી. ઈસસે પતા ચલા કે દોનોંમેંઝક હૈ, વરના મખ્ખી દોનોં પર બૈઠતી.

અપને વક્તકા હલીમ ઈન્સાન

જબ ઈમામ સાહબને યે જવાબ દે દિયા તો ઉસ શખ્સને કહા. ઈમામ સાહબ! મૈં આપકે સામને હાથ જોડતા હૂં. મુઝે મઆફ કીજિયેગા, મૈંને આપકો બહોત સતાયા, લેકિન આજ આપને મુઝે હરા દિયા. ઈમામ સાહબને ફરમાયા કે મૈંને કેસે હરા દિયા? ઉસ શખ્સને કહા કે એક દોસ્તસે મેરી બહસ હો રહી થી. મેરા કેહના થા કે હઝરત સુફ્યાન સૌરી (રહ.) ઉલમાકે અંદર સબસે ઝિયાદા બુદ્દબાર હૈં, ઔર વો ગુસ્સા ન કરનેવાલે બુરુર્ગ હૈં. ઔર મેરે દોસ્તકા યે કેહના થા કે સબસે બુદ્દબાર ઔર ગુસ્સા ન કરનેવાલે બુરુર્ગ ઈમામ અબૂ હનીફા (રહ.) હૈં ઔર હમ દોનોંકે દરમિયાન બહસ હો ગઈ, ઔર અબ હમને જાંચનેકે લિયે યે તરીકા સોચા થા કે મૈં ઉસ વક્ત આપકે ઘર પર આઉં જો આપકે આરામકા વક્ત હોતા હૈ, ઔર ઈસ તરહ દો તીન મરતબા આપકો ઉપર નીચે દૌડાઉં ઔર ફિર આપસે ઐસા બેહૂદા સવાલ કરું, ઔર યે દેખું કે આપ ગુસ્સા હોતે હૈં યા નહીં? મૈંને કહા કે અગર ગુસ્સા હો ગએ તો મૈં જીત જાઉંગા, ઔર અગર ગુસ્સા ન હુએ તો તુમ જીત ગએ. લેકિન આજ આપને મુઝે હરા દિયા, ઔર વાકિઆ યે હૈ કે મૈંને ઈસ રૂએ ઝમીન પર ઐસા હલીમ ઈન્સાન જિસકો ગુસ્સા છૂકર ભી ન ગુઝરા હો, આપકે અલાવા કોઈ દૂસરા નહીં દેખા.

ઈસસે અંદાજ લગાઈયે કે આપકા ક્યા મકામ થા. ઈસ પર ફરિશ્તોંકો રશક ન આએ તો કિસ પર આએ. ઉનહોંને અપને નફસકો બિલ્કુલ મિટા હી દિયા થા.

“હિલ્મ” ઝીનત બખ્શતા હૈ

યુનાંચે હુઝૂરે અકદસ (સ.અ.વ.) ને યે દુઆ ફરમાઈ :

“અય અલ્લાહ! મુઝે ઈલ્મ દેકર ગિના અતા ફરમાઈયે ઔર હિલ્મકી ઝીનત અતા ફરમાઈયે.”

(કન્જુલ ઉમ્માલ હદીસ નં. ૩૬૬૩)

યાની વકાર દેકર આરાસ્તા ફરમા દીજિયે. આદમીકે પાસ ઈલ્મ હો ઔર હિલ્મ ન હો, બુર્દબારી ન હો તો ફિર ઈલ્મકે બાવજૂદ આદમીમેં આરાસ્તગી ઔર ઝીનત નહીં આ સકતી.

ઈસ તરીકે પર ચલનેકે લિયે ઔર અપને નફસકો કાબૂમેં કરનેકે લિયે પેહલા કદમ યે હૈ કે ગુસ્સા ન કરો. ઈસ લિયે ફરમાયા “લા તગ્ઝબ” યેહી પેહલા સબક હૈ ઔર યેહી મુખ્તસર નસીહત હૈ ઔર યેહી અલ્લાહ તઆલાકે ગઝબસે બચનેકા તરીકા ભી હૈ.

ગુસ્સાસે બચનેકી તદબીરેં

ઔર સિફ યે નહીં હૈ કે હુકમ દે દિયા કે ગુસ્સા ન કરો, બલ્કે ગુસ્સાસે બચનેકી તદબીર કુરઆને કરીમને ભી બતાઈ, ઔર જનાબ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને ભી બતલાઈ, ઉસ તદબીરકે ઝરીઆ ગુસ્સાકો દબાનેકી મશક કી જાતી હૈ. પેહલી બાત યે હૈ કે ગૈર ઈખ્તિયારી તૌર પર જો ગુસ્સા આ જાતા હૈ, ઔર તબીઅતમેં એક

जोश पैदा हो जाता है, उस गैर इज्जियार जोश पर अल्लाह तआलाके यहाँ कोई पकड़ नहीं। इस लिये के वो इन्सानके इज्जियारसे बाहिर है। लेकिन तभीअतमें जो हेजान और ओटन पैदा हुई जो जोश आया। उस जोशको अपनी हृदके अंदर रफ्फे, और उसका असर अपने किसी इअल पर न आने दे। मसलन किसी पर गुस्सा आया, और दिलमें ओटन पैदा हुई तो ये कोई गुनाहकी बात नहीं। लेकिन अगर उस गुस्सेके नतीजेमें किसीको मार दिया, या किसीको डांट दिया, या बुरा बला केह दिया तो गोया के उस गुस्सेके तकाजे पर अमल कर लिया। अब उस पर पकड़ हो जायेगी और ये गुनाह है।

गुस्साके वक्त “अउलुबिल्लाह” पण्डो

बिहाजा जब कभी दिलमें ये हेजान (जोश) और ओटन पैदा हो तो पेहला काम वो करो जिसको अल्लाह तआलाने कुरआने करीमके अंदर तलकीन इरमाया। गुनाये इरमाया :

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْغِيظِ وَالْغِيظِ وَالْغِيظِ وَالْغِيظِ
 वईम्मा यन्ज़गन्न-क मिनश्शैतानि नज़्गुन् इस्तईज़्
 बिल्लाहि मिनश्शैता निर्ज्म. (सू. अमराक-२००)

यानी जब तुमहें शयतान कोई क्यूके लगाओ तो शयतान मरदूदसे अल्लाहकी पनाह मांगो और “अउलुबिल्लाहि मिनश्शैता निर्ज्म” पण्डो. अय अल्लाह! मैं शयतान मरदूदसे आपकी पनाह मांगता हूँ. इस लिये के शयतानने अपना क्यूका लगाया। लेकिन तुमने अल्लाहसे पनाह मांग ली तो अब इन्शा अल्लाह उस गुस्सेके बुरे नतीजसे अल्लाह तआला तुमहारी तइफाऊत इरमायेगे. बिहाजा इस बातकी आदत डाल लो के जब

ગુસ્સા આમે તો ફોરન “અઝિઝુબિલ્લાહ” પળહ લો. યે કોઈ મુશ્કિલ કામ નહીં. ઝરાસે ધ્યાન ઔર મશક્કતકી ઝરૂરત હૈ.

ગુસ્સાકે વક્ત બૈઠ જાઓ યા લેટ જાઓ

ગુસ્સાકે વક્ત દૂસરા કામ લો કરો જિસકી હુઝૂરે અકદસ (સ.અ.વ.) ને તલકીન ફરમાઈ, ઔર યે બળા અજીબો ગરીબ ઔર નફસિયાતી કામ હૈ. ફરમાયા કે જબ તબીઅતમાં ગુસ્સેકી તેઝી હો તો ઉસ વક્ત અગર તુમ ખળે હો તો બૈઠ જાઓ, ઔર અગર ફિર ભી ગુસ્સામાં કમી ન આમે તો લેટ જાઓ, ક્યૂંકે ગુસ્સેકી ખાસિયત યે હૈ કે ઉપર દિમાગકી તરફ ચળહતા હૈ, ઔર જબ ગુસ્સાકા ગલ્બા હોતા હૈ તો ઈન્સાન ઉપરકી તરફ ઉઠતા હૈ. યુનાંચે આપને દેખા હોગા કે ગુસ્સાકે વક્ત અગર ઈન્સાન લેટા હુવા હોગા તો ઉઠકર બૈઠ જાએગા. અગર બૈઠા હોગા તો ખળા હો જાએગા. ઈસ લિયે ઉસકો ખતમ કરનેકી તદબીર યે બતાઈ કે તુમ ઉસકા ઉલટા કામ કરો. લિહાઝા અગર ગુસ્સાકે વક્ત ખળે હો તો બૈઠ જાઓ, ઔર બૈઠે હો તો લેટ જાઓ, ઔર અપને આપકો નિયલી હાલત પર લે આઓ. યે તદબીર હુઝૂરે અકદસ (સ.અ.વ.) ને બયાન ફરમાઈ. ઈસ લિયે કે આપ જાનતે હૈં કે યે લોગ ગુસ્સેકે નતીજેમાં ન જાને કિસ મુસીબતકે અંદર મુબ્તલા હો જાએંગે. ઈસ લિયે આપને યે તદબીર બતાઈ.

(અબૂ દાઉદ)

એક રિવાયતમાં યે ભી આયા હૈ કે આદમી ઉસ વક્ત ઠંડા પાની પી લે.

गुस्सा के वक्त अल्लाह की कुदरत को सोचिये

एक तदबीर ये है के आदमी उस वक्त पे सोचे के जिस तरहका गुस्सा मैं ईस आदमी पर करना याहता हूँ, अगर अल्लाह तआला मुझ पर ईस तरहका गुस्सा कर दे तो फिर उस वक्त मेरा क्या हाल होगा. उदीस शरीफ में आता है के एक भरतबा हुजूर (स.अ.व.) तशरीफ ले जा रहे थे. आपने देखा के हजरत सिद्दीके अकबर (र.दि.) अपने गुलाम पर गुस्सा कर रहे हैं, और बुरा बला केह रहे हैं, एक रिवायत में है के आप (स.अ.व.) ने उस वक्त उनसे इरमाया. याद रज्जो, तुमहें जितनी कुदरत और ईप्तिहार ईस गुलाम पर हासिल है. उससे कहीं ज़ियादा कुदरत और ईप्तिहार अल्लाह तआला को तुम पर हासिल है. तुम अपने ईप्तिहार को ईस्तेमाल करके उसको तकलीफ पड़ोया रहे हो तो अल्लाह तआला को उससे ज़ियादा ईप्तिहार तुम पर हासिल है.

अल्लाह तआला का हिल्म

अल्लाह तआला का हिल्म तो देजो के किस तरह जुलेआम उनकी नाइरमानियां हो रही हैं. कुछ किया जा रहा है. शिक किया जा रहा है. उनके पुजूह तकका ईन्कार किया जा रहा है. उसके बावजूद फिर भी उन सबको रिजक दे रहे हैं. बल्के अपने बाज़ नाइरमानों पर दुनियावी दौलतके अंभार लगा दिये हैं, उनके हिल्म का तो क्या हिमाना है. ईस विये इरमाया. तमल्लू बिअप्लाकिल्लाहि. गल्लाहके अप्लाक अपने अंदर पैदा करनेकी कोशिश करो. और ये साज़ा के जज्ज अल्लाह तआला अपने गुस्सेको अपने बंदों पर

ઈસ્તેમાલ નહીં ફરમાતે ઔર મુઝ પર અપના ગુસ્સા ઈસ્તેમાલ નહીં ફરમા રહે હૈં તો મૈં અપને માતહતોં પર ગુસ્સા ક્યૂં ઈસ્તેમાલ કરું.

હઝરત અબૂબક સિદ્દીક (રદિ.) કા ગુલામકો ડાંટના

એક ઔર રિવાયત મેં હૈ કે જબ આપ (સ.અ.વ.) ને હઝરત સિદ્દીકે અકબર (રદિ.) કો દેખા કે વો અપને ગુલામકો બુરા ભલા કેહ રહે હૈં તો આપને ઉનકો ખિતાબ કરતે હુએ ફરમાયા :

લઅુઆની-ન વ સિદ્દીકી-ન કલ્લા વ રબ્બિલ્કઅબ્તિ.

યાની એક તરફ આપ ગુલામકો લાનત મલામત ભી કરેં ઔર દૂસરી તરફ “સિદ્દીક” ભી બન જાએ. રબ્બે કાબાકી કસમ એસા નહીં હો સકતા. યાની આપકા મકામ તો “સિદ્દીકિયત” કા મકામ હૈ, ઔર સિદ્દીકિયતકે સાથ યે ચીઝ જમા નહીં હો સકતી. ઈસ તરીકેસે આપ (સ.અ.વ.) ને ઉનકો ગુસ્સા કરનેસે મના ફરમાયા. લિહાઝા જબ દૂસરે પર ગુસ્સા આએ તો યે તસવ્વુર કર લો કે જિતના કાબૂ ઔર કુદરત મુંઝે ઈસ બંદે પર હાસિલ હૈં ઉસસે ઝિયાદા કુદરત અલ્લાહ તઆલાકો મુઝ પર હાસિલ હૈ, અગર અલ્લાહ તઆલા મેરી પકડ ફરમા લેં તો મેરા કહાં ઠિકાના હોગા. બહરહાલ ગુસ્સાકો દબાનેકી યે મુખ્તલિફ તદબીરેં હૈં જો કુરઆને કરીમને ઔર નબીએ કરીમ (સ.અ.વ.) કી સુન્નતને હમેં બતાઈ.

શુરૂ મેં ગુસ્સાકો બિલકુલ દબા દો

શુરૂ મેં જબ ઈન્સાન અપને અખ્લાકકી ઈસ્લાહ કરના શુરૂ કરે

તો ઉસ વક્ત હક-નાહકકી ફિકર ભી ન કરે. યાની બાઝ મોકે એસે હોતે હૈં કે વહાં પર ગુસ્સા કરના જાઈઝાં ઔર બરહક હોતા હૈ, લેકિન એક મુબતદીકો જો અપને નફસકી ઈસ્લાહ કરના શુરૂ કર રહા હો. ઉસકો યાહિયે હક ઔર નાહકકી તફરીક કિયે બગૈર હર મોકા પર ગુસ્સાકો દબાએ. તાકે રફતા રફતા યે માદુએ ખબીસા એ'તિદાલ પર આ જાએ. અગર એક મરતબા ઉસકો દબા દિયા જાએ ઔર ઉસકા ઝહર નિકાલ દિયા જાએ તો ઉસકે બાદ જબ ઉસ ગુસ્સાકો ઈસ્તેમાલ કિયા જાએગા તો ફિર ઈન્શા અલ્લાહ સહીહ જગહ પર ઈસ્તેમાલ કિયા જાએગા, લેકિન શુરૂ શુરૂમેં કિસી ભી મોકા પર ગુસ્સા ન કરો. યાહે તુમકો યે માલૂમ હો કે વહાં ગુસ્સા કરનેકા મુજે હક હૈ, ફિર ભી ન કરો. ઔર જબ યે ગુસ્સા કાબૂ મેં આ જાએ તો ફિર અગર ગુસ્સા કિયા જાએગા તો વો ગુસ્સા હદકે અંદર રેહતા હૈ હદસે આગે નહીં બળ્હતા ઔર એ'તિદાલસે આગે નહીં બળ્હતા.

ગુસ્સામેં એ'તિદાલ

બાઝ ઔકાત ગુસ્સાકી ઝરૂરત પેશ આતી હૈ. ખાસ તૌર પર જો લોગ અપને ઝેરે તરબિયત હૈં. મસલન બાપકો અપની ઔલાદ પર ગુસ્સા કરનેકી ઝરૂરત પેશ આતી હૈ. ઉસ્તાદકો અપને શાગિદોં પર, શેખકો અપને મુરીદોં પર ઉનકી ઈસ્લાહકે ખાતિર ગુસ્સા કરના પડતા હૈ. લેકિન જિતના ગુસ્સા કરનેકી ઝરૂરત હૈં ઉતનાહી ગુસ્સા કરના યાહિયે. ઝરૂરતસે આગે નહીં બળ્હના યાહિયે. ઈસ લિયે કે અગર આદમી ઝરૂરતસે આગે બળ્હેગા તો ઉસમેં અપની નફસાનિયત શામિલ હો જાએગી ઔર ઉસકે નતીજેમેં વો ગુનેહગાર ભી હોગા, ઔર ઉસમેં બે બરકતી શામિલ હો જાએગી.

अल्लाहवालोंके मुप्तलिक मिठाण रंग

अकसर औलिया अल्लाहके बारेमें तो आपने सुना होगा के वो अपने तमाम तअल्लुक वालोंके साथ शईकत और मुहब्बतका बरताव करते हैं. गुस्सा वगैरह नहीं करते. लेकिन अल्लाहवालोंके रंग मुप्तलिक होते हैं. किसी पर गल्बा रहमतका होता है तो वो रहमत और शईकत हीके जरीआ अपने तअल्लुक वालोंका धलाज करते रहते हैं. और किसी पर जलालका गल्बा होता है. वो उस जलालके जरीआ धलाज करते हैं, लेकिन वो जलाल काबूमें रहता है. वो हदसे मुतजाविज नहीं होता. ये जो मशहूर होता है के इलां बुलुर्ग बणे जलाली बुलुर्ग थे, तो जलाली होनेका ये मतलब नहीं है के वो मौका बे मौका हर वक्त गुस्सा करते थे, और हदसे जियादा गुस्सा करते थे, बल्के जिस वक्त जितना गुस्सा करनेका हक था और तरबियते जातिनीके लिये उसकी जरूरत समझते थे उसके मुताबिक वो गुस्सा करते थे. युनांये हमारे बुलुर्ग हजरत मौलाना अशरफ अली सादब थानवी (रह.) के बारेमें ये बात मशहूर है के वो बणे जलाली बुलुर्ग थे. फाड़की थे. यानी हजरत उमर फाड़क (रदि.) की औलादमेंसे थे, इस लिये तबीअतमें गैरत ली थी. लेकिन जेरे तरबियत लोगोंके लिये कभी भी गुस्सा अपनी हदसे मुतजाविज नहीं होता था और आम हालातमें खिल्म और तहम्मुलका मआमला ली रहता था.

गुस्साके वक्त मत डांटो

आप इरमाया करते थे के मैं दूसरोंको भी ये तल्कीन करता हूं.

और भूढ़ मेरा अमल भी ये है के जो आदमी मेरे जेरे तरबियत है, उस पर तो मैं गुस्सा कर लेता हूँ, लेकिन जो शप्स मेरे जेरे तरबियत नहीं है. उसके उपर कभी गुस्सा नहीं करता हूँ, और इरमाते थे के “जिस वक्त तबीअतमें गुस्सा हो उस वक्त मत डांटो. बल्के उस वक्त आभोश हो जाओ, फिर जब गुस्सा ठंडा हो जाओ उस वक्त बनावटी गुस्सा पैदा करके फिर डांटो. इस लिये के बनावटी गुस्सा कभी हदसे नहीं निकलेगा, और इस्तिआलकी मौजूदगीमें गुस्सा करोगे तो हदसे मुतजाविज हो जाओगे.” आप इरमाया करते थे के “अल्लहुलिल्लाह, जब मैं किसीको उसकी इस्वाहके लिये सजा भी दे रहा होता हूँ तो ठीक सजा देनेके वक्त भी जलनमें ये बात रेहती है के उसका दरजा मुजसे बण्डा हुवा है और ये मुजसे अइजल है. मैं तो अल्लाह तआलाकी तरफसे इस काम पर मामूर हूँ इस लिये ये काम कर रहा हूँ.” फिर उसकी मिसाल देते हुअे इरमाया के “जैसे अगर बादशाह अपने शेरजादेकी किसी नामुनासिब बात पर जफा होकर जल्लाहको हुकम दे के इस शेरजादेको कोडे लगाओ, तो अब वो जल्लाह बादशाहके हुकम पर शेरजादेको कोडे तो मारेगा, लेकिन मारते वक्त भी जल्लाह ये समझ रहा होगा के ये शेरजादा है. मैं जल्लाह हूँ. उसका दरजा बुलंद है. लेकिन ओक हुकमके खातिर मजबूरन उसको कोडे मार रहा हूँ.” फिर इरमाया के अल्लहुलिल्लाह, और गुस्साके वक्त भी ये ध्यान मेरे दिलसे जाता नहीं है के उसका दरजा बुलंद है, लेकिन जरूरतके तहत के अल्लाह तआलाने ये इरीजा मुज पर डाला है इस लिये मैं उसको डांट रहा हूँ या सजा दे रहा हूँ.

इरमाया करते थे ये के मैं ओक तरफ तो उससे आजपुर्स और मुआपजा कर रहा होता हूँ और डांट उपट कर रहा होता हूँ,

लेकिन साथ साथ दिलमें ये हुआ करता हूँ के या अल्लाह! जिस तरह मैं इससे मुआब्जा कर रहा हूँ. आखिरतमें आप मुझसे मुआब्जा मत इरमाईयेगा, और जिस तरह मैं इसको डांट रहा हूँ. या अल्लाह! क्या मतके रोज मेरे साथ ऐसा मआमला न इरमाईयेगा, क्यूँके मैं जो कुछ कर रहा हूँ आपके हुक्मके तहत कर रहा हूँ. बहरहाल, ईस्लाह व तरबियतकी जरूरतीके मवाकेअ पर इन रिआयतोंके साथ आपका गुस्सा था. लोगोंने वैसे ही भश्चूर कर दिया के आप बणे जलावी बुजुर्ग थे.

हजरत थानवी (रह.) का वाकिआ

हजरत थानवी (रह.) के एक पुराने जादिम भाई नियाज साहब मरहूम थे. भानकाह थानाबवनमें हजरतके पास रहा करते थे. यूँके बड़ोत मुद्दतसे हजरत वालाकी गिदमत कर रहे थे. इस लिये तबीअतमें थोडासा नाज भी पैदा हो गया था. एक मरतबा किसीने हजरतके पास आकर उनकी शिकायत की के ये भाई नियाज साहब बणे मुंह यण्ड गये हैं, और बाज औकात लोगोंको डांट देते हैं. हजरत वालाको डिकर हुई के भानकाहमें आनेवाले लोगोंको इस तरह नाहक डांटना तो बुरी बात है. युनांये आपने उनकी बुलाकर उनसे कहा, मियां नियाज! ये क्या हरकत है के तुम हर एकको डांटते फिरते हो! भाई नियाज साहबके मुंहसे ये जुम्हा निकला के “हजरत जो! जूठ मत बोवो! अल्लाहसे डरो” अजाहिर भाई नियाज साहब ये केहना याह रहे थे के जिन लोगोंने आपसे मेरी शिकायत की है के मैं लोगोंको डांटता फिरता हूँ, वो लोग जूठ न बोवें, अल्लाहसे डरें. लेकिन उनके मुंहसे निकल गया के “जूठ न

बोलो, अल्लाहसे डरो” देखिये, एक नोकर अपने आकासे डेह रहा है के “जूठ न बोलो, अल्लाहसे डरो” जैसे मौका पर वो नोकर और जियादा सजाका और डांटका मुस्तहिक होना चाहिये, लेकिन हजरत थानवी (रह.) ने जैसे ही ये अल्लाह सुने फौरन गजर नीचे की, और “अस्तغ्फिरुल्लाह, अस्तغ्फिरुल्लाह” कहते हुये वहांसे चले गये.

बात दर असल ये हुई के उनके उस डेहनेसे हजरते वालाको ये तम्बीह हुई के मैंने एक तरफ़ी बात सुनकर उनको डांटना शुरू कर दिया. एक आदमीने उनके बारेमें खबर दी थी के ये ऐसा करते हैं, और भूढ़ उनसे ये नहीं पूछा के असल वाकिआ क्या था, और सिर्फ़ इस खबर पर मैंने उनको डांटना शुरू कर दिया, ये बात मैंने ठीक नहीं की. इस लिये फौरन “अस्तغ्फिरुल्लाह” कहकर वहांसे चले गये. जैसे शम्सके बारेमें ये कहा जाता है के वो जलाली बुलुर्ग थे और लोगोंको बणी डांट उपट किया करते थे.

डांट उपटके वक्त उसकी रियायत करें

मेरे वालिद माजिद हजरत मौलाना मुफ़्ती मुहम्मद शहीअ साहब (रह.) इरमाया करते थे के हकीकतमें हमने हजरत थानवी (रह.) के यहां सिवाये शईकत और मुहब्बतके कुछ देखा ही नहीं. ग़लबता आज औकात लोगोंकी ईस्लाहके लिये डांट उपटकी ज़रूरत पड़ी थी तो वो भी इन रियायतोंके साथ करते थे. बहरहाल अगर कोई छोटा है और उसको डांटनेकी ज़रूरत पेश आये तो माफ़गीकी इन बातोंकी रियायत करनी चाहिये. मसलन सबसे पहले इस बातका ख्याल रखने के इस डांट उपटसे अपना गुस्सा

નિકલના મકસૂદ ન હો, બલ્કે અસલ મકસૂદ ઉસકી ઈસ્લાહ ઔર ઉસકી તરબિયત હો. જિસકા તરીકા હઝરત ધાનવી (રહ.) ને યે બતા દિયા કે જોશકે વક્ત કોઈ ઈકદામ મત કરો, બલ્કે જબ જોશ ઠંડા હો જાએ ઉસકે બાદ સોચ સમજકર જિતના ગુસ્સા કરનેકી ઝરૂરત હે બનાવટી ગુસ્સા પૈદા કરકે ઉતના હી ગુસ્સા કરો, ન ઉસસે કમ હો ઔર ન ઉસસે ઝિયાદા હો, લેકિન અગર જોશકી હાલતમાં ગુસ્સા પર અમલ કર લિયા તો ગુસ્સા કાબૂસે બાહિર હો જાએગા ઔર તુમસે ઝિયાદતી હો જાએગી.

ગુસ્સાકી જાઈઝ જગહ

અબ દેખના યે હૈ કે ગુસ્સાકા સહીહ મહલ ઔર સહીહ જગહ ક્યા હૈ? ગુસ્સા કરનેકા સબસે પેહલા મહલ ઔર સહીહ જગહ અલ્લાહ તઆલાકી નાફરમાની ઔર ગુનાહ હૈ. ઈન ચીઝોસે ઈન્સાન નફરત કરે ઔર ઈન ચીઝોકો દૂર કરનેકે લિયે જિતના ગુસ્સા દરકાર હૈ ઉતના ગુસ્સા ઈન્સાન ઈસ્તેમાલ કરે, યે ગુસ્સાકા પેહલા મૌકા હૈ.

કામિલ ઈમાનકી ચાર અલામતેં

એક હદીસમાં જનાબ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને ઈરશાદ ફરમાયા :

મન અમ્તા લિલ્લાહિ, વ મ-ન-અ લિલ્લાહિ, વ અહબ્બ લિલ્લાહિ વ અબ્ગદ લિલ્લાહિ ફકદિસ્તક મ-લ ઈમાનુહ.

(તિરમિઝી, અબવાબે સિફતુલ કિયામત, બાબ નં. ૬૧)

યાની જો શખ્સ કિસીકો કુછ દે તો અલ્લાહકે લિયે દે, ઔર અગર કિસીકો કિસી ચીજસે રોકે ઔર મના કરે તો અલ્લાહકે લિયે મના કરે, ઔર અગર કિસીસે મુહબ્બત કરે તો અલ્લાહકે લિયે ફરે, ઔર અગર કિસીસે બુઝ્ઝ રખ્ખે તો અલ્લાહકે લિયે રખ્ખે, તો ઉસકા ઈમાન કામિલ હૈ. હુઝૂરે અકદસ (સ.અ.વ.) ને એસે શખ્સકે ઈમાન કામિલ હોનેકી ગવાહી દી હૈ.

પેહલી અલામત

ઈસ હદીસમેં હુઝૂરે અકદસ (સ.અ.વ.) ને ચાર ચીજેં ઈમાનકે કમાલકી અલામત બતાઈ. પેહલી અલામત યે હૈ કે જબ દે તો અલ્લાહકે લિયે દે. ઉસકા મતલબ યે હૈ કે અગર કિસી નેકીકે મૌકા પર કુછ ખર્ચ કર રહા હૈ તો વો ખર્ચ કરના અલ્લાહકે લિયે હો. આદમી અપની ઝરૂરિયાતમેં ભી ખર્ચ કરતા હૈ. બાલ બચ્ચોં પર ભી ખર્ચ કરતા હૈ. સદકા ખૈરાત ભી કરતા હૈ. ઈન તમામ મવાકેઅ પર ખર્ચ કરતે વક્ત અલ્લાહકો રાઝી કરનેકી નિયત હો. સદકા ખૈરાતમેં આદમી યે નિયત કરે કે યે સદકા મેં ઈસ લિયે દે રહા હું તાકે અલ્લાહ તઆલા રાઝી હો જાઝે ઔર અપને ફઝલો કરમસે ઈસકા સવાબ મુઝે અતા ફરમાઝે. ઔર સદકા દેનેસે એહસાન જતલાના યા નામ વ નમૂદ ઔર દિઆવા મક્સૂદ ન હો તો ઉસ વક્ત યે સદકા દેના અલ્લાહકે લિયે હોગા.

દૂસરી અલામત

દૂસરી અલામત યે હૈ કે “મનઅ લિલ્લાહિ” યાની અગર

રોકે તો અલ્લાહકે લિયે રોકે. મસલન કિસી જગહ પર કિસી મૌકા પર પૈસા ખર્ચ કરનેસે બચાયા. વો બચાના ભી અલ્લાહકે લિયે હો. ઈસ લિયે કે અલ્લાહ ઔર અલ્લાહકે રસૂલ (સ.અ.વ.) ને ફરમાયા કે ફુઝૂલ ખર્ચી મત કરો, તો અબ ફુઝૂલ ખર્ચીસે બચનેકે લિયે મેં અપના પૈસા બચા રહ્યા હૂં. યે રોકના ભી અલ્લાહકે લિયે હો ગયા. યે ભી ઈમાનકી અલામત હૈ.

તીસરી ઔર ચોથી અલામત

તીસરી અલામત યે હૈ કે “વ અહબ્બ લિલ્લાહ” યાની અગર કિસીસે મુહબ્બત કરે તો વો ભી અલ્લાહકે લિયે કરે. મસલન કિસી અલ્લાહવાલેસે જો મુહબ્બત હો જાતી હૈ તો યે મુહબ્બત પૈસા કમાનેકે લિયે નહીં હોતી, બલકે ઉનસે મુહબ્બત ઈસ લિયે હોતી હૈ કે ઉનસે તઅલ્લુક રખેંગે તો હમારા દીની ફાઈદા હોગા, ઔર અલ્લાહ તઆલા રાઝી હો જાએંગે. યે મુહબ્બત સિફ અલ્લાહકે લિયે હૈ, ઔર ઈમાનકી અલામત હૈ. ઈસી તરહ ઉસકી હર મુહબ્બત રાઝાએ ઈલાહીકે ખાતિર હો.

ચોથી અલામત યે હૈ કે “વ અબ્ગદ લિલ્લાહ” યાની બુગ્ઝ ઔર ગુસ્સા ભી અલ્લાહકે લિયે હો. જિસ આદમી પર ગુસ્સા હૈ યા જિસ આદમીસે બુગ્ઝ હૈ વો ઉસકી જાતસે નહીં હૈ, બલકે ઉસકે કિસી બુરે અમલસે હૈ, યા ઉસકી કિસી એસી બાતસે હૈ જો માલિકે હકીકીકી નારાઝગીકા સબબ હૈ, તો યે ગુસ્સા ઔર નારાઝગી અલ્લાહ તઆલા હી કે લિયે હૈ ઔર ગુસ્સા કરનેકા એક જાઈઝ મહલ યે હૈ.

जातसे नफरत न करें

ईस विये बुजुर्गोंने ओक बात इरमाई है जो हमेशा याद रखनेकी है. वो ये के नफरत और बुज्ज काफिरसे नहीं बल्के उसके “कुई” से है. “फासिक” से बुज्ज नहीं बल्के उसके “फिस्क” से बुज्ज है. नफरत और बुज्ज गुनेहगारसे नहीं बल्के उसके गुनाहसे है जो आदमी फिस्को कुज्जूर और गुनाहके अंदर मुप्तला है. उसकी जात गुस्साका महल नहीं है बल्के उसका काम गुस्साका महल है. ईस विये के जात तो काबिले रहम है. वो बेयारा बीमार है. कुईकी बीमारीमें मुप्तला है. फिस्ककी बीमारीमें मुप्तला है और नफरत बीमारसे नहीं होती बल्के बीमारीसे होती है. ईस विये के अगर बीमारसे नफरत करोगे तो फिर उसकी कौन देખव्वाव करेगा? बिछाआ फिस्को कुज्जूरसे और कुईसे नफरत होगी. उसकी जातसे नहीं होगी. येही वजह है के अगर उसकी जात फिस्को कुज्जूरसे बाज आ जाये तो वो जात गले लगानेके लाईक है. ईस विये के जातके अतिबारसे उससे कोई लड़ाई और कोई जिह नहीं.

हुजूर (स.अ.व.) का तर्ज अमल

हुजूर अकदस (स.अ.व.) के अमलको देखिये. वो जात जिसने आप (स.अ.व.) के महबूब यया हजरत हमजा (रहि.) का फलेश्व निकालकर कय्या यबाया. यानी हजरत हिन्दा और जो उसके सबब बने. यानी हजरत वेहशी (रहि.). जब ये दोनों ईस्लामके हाथरिमें हाजिल हो गये और ईस्लाम कबूल कर लिया तो आप (स.अ.व.) के ईस्लामी बहन और भाई बन

गये. आज हजरत वेइशीके नामके साथ “रहियेव्वाहु अन्हू” केहते हैं. हिन्दा जिन्होंने क्वेज्ज बजाया था. आज उनके नामके साथ “रहियेव्वाहु तआवा अन्हा” कहा जाता है. बात असल ये थी के उनकी आतसे कोई नफरत नहीं थी, बल्के उनके काम और उनके अतिक्राहसे नफरत थी, और जब वो बुरा काम और बुरा अतिक्राह भतम हो गया, तो अब उनसे नफरतका सवाल ही पैदा नहीं होता.

ज्वाज्ज निजामुद्दीन औलिया (रह.) का अेक वाकिआ

हजरत ज्वाज्ज निजामुद्दीन औलिया (रह.) औलिया अल्लाहमें लिया मकाम रबते हैं. उनके जमानेमें अेक बणे आलिम और इकीह मौलाना इकीम जियाउद्दीन साहब (रह.) मौजूद थे. हजरत ज्वाज्ज निजामुद्दीन औलिया (रह.) बहैसियत “सूफी” के मशहूर थे, और ये बणे आलिम “मुफ्ती और इकीह” की हैसियतसे मशहूर थे, और हजरत ज्वाज्ज निजामुद्दीन औलिया (रह.) “सिमाअ” को जार्ज केहते थे. बहोतसे सूफियाके यहां सिमाअका रिवाज था. “सिमाअ” का मतलब है के मोसीकीके आवातके बगैर हम्दो नअत वगैरहके उमदा मज्जमीनके ईरशाद तरन्नुमसे या बगैर तरन्नुमके महज भूश आवाजीसे किसीका पण्डना और दूसरोंका उसे भूश अकीदगी और मुहब्बतसे सुनना. आज सूफिया ईसकी ईजाजत देते थे और बहोतसे इकुहा और मुफ्ती हजरात ईस सिमाअको भी जार्ज नहीं केहते थे बल्के “बिदअत” करार देते थे. युनांये उनके जमानेके मौलाना इकीम जियाउद्दीन साहबने

भी “सिमाअ” के नाजाईज होनेका इतना दिया था और हजरत निजामुद्दीन औलिया (रह.) “सिमाअ” सुनते थे.

जब मौलाना हकीम जियाउद्दीन साहब (रह.) की वफातका वक्त करीब आया तो हजरत ज्वाज़ निजामुद्दीन औलिया (रह.) उनकी ईयादत और मिजाज पुरसीके लिये तशरीफ़ ले गये, और ये इत्तिबाअ कराई के जाकर हकीम जियाउद्दीन साहबसे अर्ज किया जाये के निजामुद्दीन मिजाज पुरसीके लिये छाज़िर हुवा है. अंदरसे हकीम जियाउद्दीन साहबने जवाब भेजवाया के उनको बाहिर रोक दें, मैं मरनेके वक्त किसी बिदअतीकी सूरत देखना नहीं चाहता. ज्वाज़ निजामुद्दीन औलिया (रह.) ने जवाब भेजवाया के उनसे अर्ज कर दो के बिदअती, बिदअतसे तौबा करनेके लिये छाज़िर हुवा है. उसी वक्त मौलाना हकीम जियाउद्दीन साहब (रह.) ने अपनी पघड़ी भेज के उसे बिछाकर ज्वाज़ साहब उसके उपर कदम रखते हुये आये और जूतेसे कदम रखें, नंगे पांव न आये. ज्वाज़ साहबने पघड़ीको उठाकर सर पर रखी के ये मेरे लिये दस्तारे इजीवत है. उसी शानसे अंदर तशरीफ़ ले गये. आकर मुसाफ़हा किया और बैठ गये और हकीम जियाउद्दीन साहब (रह.) की तरफ़ मुतवज्जह हुये. फिर ज्वाज़ साहबकी मौजूदगीमें हकीम जियाउद्दीनकी वफातका वक्त आ गया. ज्वाज़ साहबने फरमाया के अल्लहुलिल्लाह, हकीम जियाउद्दीन साहबको अल्लाह तआलाने कबूल फरमा लिया है के दरजातकी तरक्कीके साथ उनका ईन्तकाल हुवा. आपने देखा के अभी थोणी देर पेहले ये हालत भी के सूरत देखना गवारा नहीं थी. लेकिन थोणी देरके बाद ये फरमाया के मेरी पघड़ी पर पांव रखकर अंदर तशरीफ़ लाये.

गुस्सा अल्लाहके लिये छो

बहरहाल जो बुज्ज और गुस्सा अल्लाहके लिये होता है वो कभी जाती दुश्मनियां पैदा नहीं करता, और वो अद्यावतें पैदा नहीं करता, वो हितने पैदा नहीं करता, क्यूंके जिस आदमीसे बुज्ज किया जा रहा है, जिस पर गुस्सा किया जा रहा है, वो भी जानता है के उसको मेरी जातसे दुश्मनी नहीं है बल्के मेरे पास ईअलसे और भास हरकतसे है. ईस वजहसे लोग उसकी बातको बुरा नहीं मानते. ईस लिये के जानते हैं के ये जो कुछ केह रहा है अल्लाहके लिये केह रहा है. उसको इरमाते हैं.

मन् अलब्ब लिस्लाहि व अब्गद लिस्लाहि.

यानी जिससे तअल्लुक और मुहब्बत है तो वो भी अल्लाहके लिये है, और जिससे बुज्ज और नफरत है, तो वो भी अल्लाहके लिये है. तो ये गुस्साका बेहतरीन मसल है. बशर्तेके ये गुस्सा शरई हदके अंदर हो. अल्लाह तआला ये नेअमत हमको अता इरमा दे के मुहब्बत हो तो अल्लाहके लिये छो, गुस्सा और बुज्ज हो तो वो अल्लाहके लिये छो.

लेकिन ये गुस्सा औसा होना याहिये के उसके मुंहमें लगाम पड़ी हुई हो के जहां अल्लाहके लिये गुस्सा करना है वहां तो हो, और जहां गुस्सा नहीं करना है वहां लगाम डालकर उसको रोक दो.

हजरत अली (र.दि.) का वाकिआ

हजरत अली (र.दि.) को देखिये. ओक यहुदीने आपके सामने हुजुरे अकदस (स.अ.व.) की शानमें गुस्ताफीका कलिमह

कह दिया. अब अयाज़ुबिल्लाह. हज़रत अली (र.हि.) कहां गरदाश्त कर सकते थे. फौरन उसको पकड़कर उपर उठाया और फिर ज़मीन पर पटक दिया और उसके सीने पर सवार हो गये. यहूदी ने जब ये देखा કે अब मेरा काबू तो उनके उपर नहीं चल रहा है. उसने लेटे लेटे हज़रत अली (र.हि.) के मुंह पर थूक दिया. जैसे कहावत है કે “जिसयानी बिल्ली जम्मा नोये” लेकिन जैसे ही उस यहूदी ने थूका, आप फौरन उसको छोड़कर अलग हो गये. लोगों ने आपसे कहा કે हज़रत! उसने और ज़ियादा गुस्ताबी का काम किया કે आपके मुंह पर थूक दिया. ऐसे में आप उसको छोड़कर अलग क्यों हो गये? हज़रत अली (र.हि.) ने इरमाया. बात असल में ये है કે पहले उस पर जो मैंने हमला किया था, और उसको मारने का इरादा किया था, वो हुज़ूरे अक़दस (स.अ.व.) की मुहब्बत में किया था. उसने आप (स.अ.व.) की शान में गुस्ताबी की, जिसकी वजह से मुझे गुस्सा आ गया, और मैंने उसको गिरा दिया. लेकिन जब उसने मेरे मुंह पर थूक दिया. अब मुझे और ज़ियादा गुस्सा आया, लेकिन अब अगर मैं उस गुस्सा पर अमल करते हुये उससे बदला लेता तो ये बदला लेना हुज़ूरे अक़दस (स.अ.व.) के लिये न होता बल्के अपनी आतके लिये होता, और इसी वजह से होता કે यूंके उसने मेरे मुंह पर थूका है. बिनाज़ा मैं उसको और ज़ियादा मारूं तो इस सूरत में ये गुस्सा अल्लाह के लिये न होता बल्के अपनी आतके लिये होता. इस वजह से मैं उसको छोड़कर अलग हो गया. ये दर हकीकत इस हदीस “मन् अलब्ब लिब्लाहि वब्गद लिब्लाहि” पर अमल इरमाकर दिखा दिया. गोया કે गुस्सा के मुंह में लगाम

દે રખી હૈ કે જહાં તક ઉસ ગુસ્સાકા શરઈ ઔર જાઈઝ મૌકા હૈ બસ વહાં તક તો ગુસ્સા કરના હૈ, ઔર જહાં ઉસ ગુસ્સાકા જાઈઝ મૌકા ખતમ હો જાએ તો ઉસકે બાદ આદમી ઉસ ગુસ્સેસે ઈસ તરહ દૂર હો જાએ કે જૈસે ઉસસે કોઈ તઅલ્લુક હી નહીં. ઈનહીં હઝરાતકે બારેમાં યે કહા જાતા હૈ કે યે અલ્લાહકી હુદૂદકે આગે ઠહેર જાનેવાલે લોગ થે.

હઝરત ફાઝલે આઝમ (રદિ.) કા વાકિઆ

હઝરત ફાઝલે આઝમ (રદિ.) એક મરતબા મસ્જિદે નબવીમાં દાખિલ હુએ. દેખા કે હુઝૂરે અકદસ (સ.અ.વ.) કે ચચા હઝરત અબ્બાસ (રદિ.) કે ઘરકા પરનાલા મસ્જિદે નબવીકી તરફ લગા હુવા હૈ, બારિશ વગૈરહકા પાની મસ્જિદે નબવીકે અંદર ગિરતા થા. ગોયા કે મસ્જિદકી ફિઝામાં વો પરનાલા લગા હુવા થા. હઝરત ફાઝલે આઝમ (રદિ.) ને સોચા કે મસ્જિદ તો અલ્લાહ તઆલાકા ઘર હૈ ઔર કિસી શખ્સકે ઝાતી ઘરકા પરનાલા મસ્જિદકે અંદર આ રહા હો તો યે અલ્લાહકે હુકમકે ખિલાફ હૈ. યુનાંચે આપને ઉસ પરનાલેકો તોડનેકા હુકમ દે દિયા ઔર વો તોડ દિયા ગયા. અબ દેખિયે કે આપને ઉસ પરનાલેકો તોડનેકા જો હુકમ દિયા યે ગુસ્સેકી વજહસે તો દિયા, ઔર ગુસ્સા ઈસ બાત પર આયા કે યે કામ મસ્જિદકે અહકામ ઔર આદાબકે ખિલાફ હૈ. જબ હઝરત અબ્બાસ (રદિ.) કો પતા ચલા કે મેરે ઘરકા પરનાલા તોડ દિયા ગયા હૈ તો હઝરત ફાઝલે આઝમ (રદિ.) કે પાસ આએ. ઉનસે ફરમાયા કે આપને યે પરનાલા ક્યું તોડ દિયા? હઝરત ફાઝલે આઝમ (રદિ.) ને ફરમાયા કે યે જગહ તો

मस्जिदकी है किसीकी जाती जगह नहीं है. मस्जिदकी जगहमें किसीका परनावा आना शरीअतके हुकमके खिलाफ था इस लिये मैंने तोड़ दिया. एज़रत अब्बास (र.हि.) ने फरमाया, आपको पता ली है કે ये परनावा यहां पर किस तरह लगा था? ये परनावा हुज़ूरे अकदस (स.अ.व.) के जमानेमें लगा था और आपकी आस ईजाजतसे मैंने लगाया था. आप उसको तोड़नेवाले कौन होते हैं? एज़रत फ़ाड़के आजम (र.हि.) ने फरमाया કે क्या हुज़ूरे अकदस (स.अ.व.) ने ईजाजत दी थी? उनहोंने फरमाया हां! ईजाजत दी थी. एज़रत फ़ाड़के आजम (र.हि.) ने एज़रत अब्बास (र.हि.) से फरमाया, ખુદાકે लिये मेरे साथ आओ. युनांये उस परनालेकी जगहके पास गओ. वहां जाकर ખૂદ રૂકૂઅકી હાલતमें ખળે હો ગએ और एज़रत अब्बास (र.हि.) से फरमाया કે अब मेरी कमर पर ખળે હોकर ये परनावा दोबारा लगाओ. एज़रत अब्बास (र.हि.) ने फरमाया કે मैं दूसरोंसे लगवा लूंगा. एज़रत फ़ाड़के आजम (र.हि.) ने फरमाया કે ઉમર (ર.હિ.) કી ये મજાલ કે વો મુહમ્મદ (સ.અ.વ.) કે લગાએ હુએ પરનાલેको तोड़े. मुझसे ये ईतना बणा जुर्म सरजह हुवा. उसकी कमसे कम सजा ये है કે मैं रूकूअमें बणा होता हूं और तुम मेरी कमर पर ખળે હોकर ये परनावा लगाओ. युनांये एज़रत अब्बास (र.हि.) ने उनकी कमर पर ખળે હોकर વો પરનાલા उसकी જગહ પર વાપસ લગા દિયા. વો પરનાલા આજ લી મસ્જિદે નબવીમાં લગા હુવા છે. અલ્લાહ તઆલા ઉન લોગોંકો જઝાએ ખૈર દે. જિન લોગોંને મસ્જિદે નબવીકી તામીર કી છે, ઉનહોંને અબ લી ઉસ જગહ પર પરનાલા લગા દિયા છે. અગરયે અબ ઉસ

પરનાલેકી બઝાહિર કોઈ ઝરૂરત નહીં હૈ લેકિન યાદગારકે તૌર પર લગા દિયા હૈ. યે દરહકીકત ઈસ હદીસ પર અમલ હૈ કે “મન અહબ્બ લિલ્લાહિ વબ્ગદ લિલ્લાહિ.” પેહલે જો ગુસ્સા ઔર બુગ્ઝ હુવા થા વો અલ્લાહકે લિયે હુવા થા, ઔર અબ જો મુહબ્બત હૈ વો બી અલ્લાહકે લિયે હૈ. જો શમ્સ યે કામ કર લે ઉસને અપના ઈમાન કામિલ બના લિયા. યે ઈમાનકે કામિલ હોનેકી અલામત હૈ.

બનાવટી ગુસ્સા કરકે ડાંટ લેં

બહરહાલ, ઈસ “બુગ્ઝ ફીલ્લાહ” કી વજહસે બાઝ ઔકાત ગુસ્સાકા ઈઝહાર કરના પડતા હૈ. ખાસ તૌરસે ઉન લોગોં પર ગુસ્સાકા ઈઝહાર કરના પડતા હૈ જો ઝેરે તરબિયત હોતે હૈ. જૈસે ઉસ્તાદ હૈ ઉસકો અપને શાગિર્દોં પર ગુસ્સા કરના પડતા હૈ. બાપકો અપની ઔલાદ પર ગુસ્સા કરના પડતા હૈ. શેખકો અપને મુરીદોં પર ગુસ્સા કરના પડતા હૈ. લેકિન યે ગુસ્સા ઈસ હદ તક હોના ચાહિયે, જિતના ઉસકી ઈસ્લાહકે લિયે ઝરૂરી હો. ઉસસે આગે ન બબ્હે. જૈસા કે અબી અર્ઝ કિયા કે ઉસકા તરીકા યે હૈ કે જબ ઈન્સાનકી તબીઅતમેં ઈશ્તિઆલ (જેશ) હો, ઉસ વક્ત ગુસ્સા ન કરે. મસલન ઉસ્તાદકો શાગિર્દ પર ગુસ્સા આ ગયા ઔર ઈશ્તિઆલ પૈદા હો ગયા. ઈસ ઈશ્તિઆલ ઔર ગુસ્સાકે વક્ત ડાંટ ડપટ ઔર મારપીટ ન કરે, બલ્કે જબ તબીઅતમેં વો ઈશ્તિઆલ ઔર ગુસ્સા ખતમ હો જાએ ઉસ વક્ત બનાવટી ગુસ્સા કરકે ડાંટ ડપટ કર લે તાકે યે ડાંટ ડપટ હદસે મુતજાવિઝ ન હો. યે કામ ઝરા મુશ્કિલ હૈ, ક્યૂંકે ઈન્સાન ગુસ્સાકે વક્ત બેકાબૂ હો જાતા હૈ. લેકિન જબ તક

उसकी मशक नहीं करेगा उस वक्त तक उस गुस्साके मझासिद्ध और भुराईयोंसे नजात नहीं मिलेगी.

छोटों पर जियादतीका नतीजा

और फिर जो जेरे तरबियत लोग होते हैं जैसे औलाद, शागिर्द, मुरीद, उन पर अगर गुस्साके वक्त छद्से तज्जबुज हो जाये तो बाज सूरतोंमें ये बात बणी भतरनाक होती है. क्यूंके जिस पर गुस्सा किया जा रहा है वो अगर आपसे बजा है या बराबरका है तो आपके गुस्सा करनेके नतीजेमें उसको जो नागवारी होगी उसका छजहार भी कर देगा और वो बता देगा के तुमहारी ये बात मुझे अच्छी नहीं लगी, या कम अज कम बढवा ले लेगा, लेकिन जो तुमहारा भातहत और छोटा है वो तुमसे बढवा लेने पर तो ताकत नहीं रभता है बल्के अपनी नागवारीके छजहार पर भी कादिर नहीं. सुनांये कोई बेटा अपने बापसे या शागिर्द उस्तादसे या मुरीद अपने शेभसे ये नहीं कहेगा के आपने इवां वक्त जो बात कही थी वो मुझे नागवार दुई. इस लिये आपको पता ही नहीं चलेगा के आपने उसका कितना दिल् दुजाया है, और जब पता नहीं चलेगा तो मझाझी मांगना भी आसान नहीं जाया. इस लिये ये बहोत नाजुक मझामला है. और पास तौरसे जो छोटे बच्चोंको पण्डानेवाले उस्ताज होते हैं. उनके बारेमें हजरत गानवी (रह.) इरमाते हैं के उनका मझामला तो बहोत ही नाजुक है. इस लिये के वो नाबाविग बच्चे हैं और नाबाविगका मझामला य के अगर वो मझाझ भी कर दे तो मझाझी नहीं होती, क्यूंके नाबाविगीकी मझाझी मोअतजर नहीं.

भुलासा

बहरहाल, आजकी मजलिसका भुलासा ये है કે अपने गुस्सा पर काबू पानेकी कोशिश करनी चाहिये. ईस लिये કે ये गुस्सा बेशुमार बुराईयोंकी जड़ है. और उसके जरीआ बेशुमार बातिनी बीमारियां पैदा होती हैं. शुरुमें तो ये कोशिश करे કે गुस्साका ईजहार बिछुल न हो, बादमें जब ये गुस्सा काबूमें आ जाओ तो उस वक्त ये देखें કે कहां गुस्साका मौका है और कहां गुस्साका मौका नहीं. जहां गुस्साका ज़रूरत मल्ल हो, बस वहां ज़रूरत हट तक गुस्सा करे, उससे ज़ियादा न करे.

गुस्साका गलत ईस्तेमाल

जैसा કે अभी मैंने बताया કે “बुग़्ज डील्लाह” यानी अल्लाहके लिये तो गुस्सा करना चाहिये. लेकिन बाज़ लोग उसका ईन्तिहाई गलत ईस्तेमाल करते हैं. युनांये ज़बानसे तो ये कहते हैं કે हमारा ये गुस्सा अल्लाहके लिये है लेकिन हकीकतमें वो गुस्सा नफ़सानियत और तकब्बुर और दूसरेको हकीर समझनेकी वजहसे होता है. मसलन जब अल्लाह तआलाने ज़रासी दीन पर यलनेकी तौहीक दे दी और दीन पर अभी यलना शुरु किया तो अब सारी दुनियाके लोगोंको हकीर समझने लगे. मेरा बाप भी हकीर, मेरी मां भी हकीर, मेरा भाई भी हकीर, मेरी बहन भी हकीर, मेरे सारे घरवाले हकीर हैं. ईन सबको हकीर समझना शुरु कर दिया और ये समझने लगा કે ये सब तो जहन्नमी हैं और मैं जन्नती हूँ. और मुझे अल्लाह तआलाने ईन जहन्नमियोंकी ईस्वाहके

લિયે પૈદા કિયા હૈ. અબ ઉનકી ઈસ્લાહકે લિયે ઉન પર ગુસ્સા કરના ઔર ઉનકે લિયે નામુનાસિબ અલ્લાહકા ઈસ્તેમાલ કરના ઔર ઉનકો ઝલીલ કરના ઔર ઉનકે હુકૂક બરબાદ કરના શુરૂ કર દિયા. ઔર ફિર શયતાન યે સબક પળાતા હૈ કે મૈ જો કુછ કર રહા હૂં. યે બુગ્ઝ ફીલ્લાહકે માતહત કર રહા હૂં, હાલાંકે હકીકતમાં યે સબ નફ્સાનિયતકે તહત કરતા હૈ.

યુનાંચે જો લોગ દીન પર નયે નયે ચલનેવાલે હોતે હૈં. શયતાન ઉનકો ઈસ તરહ બેહકાતા હૈ કે ઉનકો બુગ્ઝ ફીલ્લાહકા સબક પળાકર ઉનસે દૂસરે મુસલમાનોંકો ઝલીલ કરાતા હૈ ઔર ઉસકે નતીજેમાં લડાઈયાં, ઝઘડે ઔર ફસાદ હોતે હૈં. બાત બાત પર લોગોં પર ગુસ્સા કરતે હૈં. બાત બાત પર લોગોંકો ટોક રહે હૈં. ઉસકે નતીજેમાં ફસાદ ફેલ રહા હૈ.

અલ્લામા શબ્બીર અહમદ ઉસમાની (રહ.)

કા એક જુમ્લા

હઝરત અલ્લામા શબ્બીર અહમદ ઉસમાની (રહ.) કા એક જુમ્લા હમેશા યાદ રખના ચાહિયે. વો ફરમાયા કરતે થે કે હક બાત, હક નિયતસે, હક તરીકેસે કહી જાએ તો વો કબી બેઅસર નહીં રેહતી ઔર કબી ફિતના ઔર ફસાદ પૈદા નહીં કરતી. ગોયા કે ત્રીન શરતેં બયાન ફરમા દી. નંબર એક, બાત હક હો, નંબર દો, નિયત હક હો, નંબર ત્રીન, તરીકા હક હો. મસલન એક શખ્સ કિસી બુરાઈકે અંદર મુબ્તલા હૈ અબ ઉસ પર તરસ ખાકર નરમી ઔર શફક્તસે ઉસકો સમજાએ, તાકે વો ઉસ બુરાઈસે કિસી

તરહ નિકલ જાએ. યે નિયત હો, અપની બળાઈ મક્સૂદ ન હો
 ઔર દૂસરોંકો ઝલીલ કરના મક્સૂદ ન હો. ઔર તરીકા ભી હક
 હો. યાની નરમી ઔર મુહબ્બતસે બાત કહે. અગર યે ત્રીન શરતોં
 પાઈ જાઓ તો ઉમૂમન ફિતના પૈદા નહીં હોતા. ઔર જહાં કહીં યે
 દેખો કે હક બાત કેહનેકે નતીજેમેં ફિતના ખળા હો ગયા તો ગાલિબ
 ગુમાન યે હૈ કે ઉસકા સબબ યે હૈ કે ઈન ત્રીનોં બાતોંમેંસે કોઈ એક
 મૌજૂદ નહીં થી, યા તો બાત હક નહીં થી, યા નિયત હક નહીં થી
 યા તરીકા હક નહીં થા.

તુમ ખુદાઈ ફોજદાર નહીં હો

યે બાત યાદ રખોં કે તુમ ખુદાઈ ફોજદાર બનકર દુનિયામેં
 નહીં આએ. તુમહારા કામ સિફ ઈતના હૈ કે હક બાત હક નિયત
 ઔર હક તરીકેસે દૂસરોંકો પહોંચાઓ ઔર મુનાસિબ તરીકેસે
 મુસલમલ પહોંચાતે રહો. ઈસ કામસે કભી મત ઉકતાઓ, લેકિન
 એસા કોઈ કામ મત કરો જિસસે ફિતના પૈદા હો.

અલ્લાહ તઆલા અપની રહમતસે ઔર અપને ફઝલો
 કરમસે હમ સબકો ઈન બાતોં પર અમલ કરનેકી તૌફીક અતા
 ફરમાએ. આમીન

વ આખિર દુઆના અનિલ્હમ્દુલિલ્લાહિ રખિલ્
 આલમીન.

ખતમ શુદ

